

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	I <i>Usnesení, doporučení a stanoviska</i>	
	USNESENÍ	
	Výbor regionů	
	90. plenární zasedání, které se konalo ve dnech 11. a 12. května 2011	
2011/C 192/01	Usnesení Výboru regionů „k řešení dopadu a důsledků revolucí ve středomoří“	1
	STANOVISKA	
	Výbor regionů	
	90. plenární zasedání, které se konalo ve dnech 11. a 12. května 2011	
2011/C 192/02	Stanovisko Výboru regionů k modernizaci politiky EU v oblasti zadávání veřejných zakázek: směrem k efektivnějšímu evropskému trhu veřejných zakázek	4
2011/C 192/03	Stanovisko Výboru regionů na téma „Rozvojová politika EU pro udržitelný rozvoj a růst podporující začlenění – zvýšení dopadu rozvojové politiky EU“	10

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 192/04	Stanovisko Výboru regionů na téma „na cestě k důraznější evropské reakci na katastrofy“	15
2011/C 192/05	Stanovisko Výboru regionů na téma „Budoucnost szp do roku 2020: řešení problémů v oblasti potravin a přírodních zdrojů a územní problematiky“	20

III Přípravné akty

Výbor regionů

90. plenární zasedání, které se konalo ve dnech 11. a 12. května 2011

2011/C 192/06	Stanovisko Výboru regionů na téma „Ambiciózní evropská politika ve prospěch zemědělských režimů jakosti“	28
2011/C 192/07	Stanovisko Výboru regionů na téma „Balíček předpisů týkajících se mléka“	36

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

VÝBOR REGIONŮ

90. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ, KTERÉ SE KONALO VE DNECH 11. A 12. KVĚTNA 2011

Usnesení Výboru regionů „k řešení dopadu a důsledků revolucí ve středomoří“

(2011/C 192/01)

VÝBOR REGIONŮ,

Rozvíjející se humanitární krize

1. se znepokojením sleduje změny a nejistotu v jižním Středomoří a plně podporuje proces společenských, hospodářských a politických reforem, které by měly všem dotčeným zemím přinést skutečnou demokratizaci a novou stabilitu a měly by být opravdovou příležitostí pro ženy a muže žijící v této oblasti budovat mír a prosperitu. Vyjadřuje politování nad jakoukoli formou násilí a porušování lidských práv v některých zemích této oblasti, ostře tyto činy odsuzuje a naléhavě vyzývá Evropskou unii, aby dostála své odpovědnosti a podpořila pokojnou změnu a demokratickou transformaci;

2. je znepokojen vlnou uprchlíků vyvolanou událostmi v severní Africe, která přímo postihuje členské státy ležící v blízkosti tohoto regionu a jejich místní společenství. Zdůrazňuje proto, že je nutné neprodleně projevit konkrétní solidaritu a poskytnout potřebnou pomoc, k níž se Evropská unie a členské státy zavázaly v prohlášení Evropské rady z 11. března 2011 a v závěrech Evropské rady z 24.–25. března 2011;

3. připomíná prohlášení užšího předsednictva Výboru regionů z 4. března 2011⁽¹⁾, které podpořilo touhy lidí v celé této oblasti a vyjádřilo solidaritu Výboru s jeho voláním po účinné demokracii, politickém pluralismu, základních svobodách a respektování lidských práv;

4. poukazuje rovněž na to, že velké množství přistěhovalců do EU je motivováno ekonomickými, politickými nebo sociálními důvody. Uznává, že některé z nich k migraci donutila bezpečnostní situace v této oblasti a že jejich žádost o azyl či o mezinárodní ochranu může být oprávněná. Připomíná, že právo na azyl zaručuje mimo jiné Listina základních práv a je jednou z povinností EU a jejích členských států vyplývajících z mezinárodního práva;

5. je si vědom toho, že hlavní příčinou migrace obyvatel v rámci této oblasti a z ní je politická a sociální nestabilita v jižním Středomoří ve spojení s utiskováním, hospodářskými obtížemi v různých odvětvích a neustálým zhoršováním životního prostředí. Je pravděpodobné, že tato migrace bude pokračovat i nadále, neboť stále více lidí utíká před politickými nepokoji a chudobou;

Bezprostřední reakce na krizi

6. zdůrazňuje nezbytnost okamžité a bezodkladné reakce na zhoršující se humanitární situaci s přihlédnutím k základním právním a konkrétní situaci dotčených osob. Domnívá se, že tato reakce vyžaduje koordinovaný přístup EU, členských států a orgánů na nižší než celostátní úrovni, a znovu opakuje, že instituce EU, její agentury a členské státy mohou využít zkušeností měst a regionů z celé EU týkajících se reakce na mimořádné situace a civilní ochrany. Tento přístup by měl zahrnovat také organizovanou občanskou společnost, aby byly zúročeny mezilidské kontakty v příslušných zemích;

⁽¹⁾ CdR 113/2011.

7. vyzývá ke skutečné solidaritě s členskými státy a společenstvími, jež jsou nejvíce zasaženy migrační vlnou, na základě spravedlivého rozdělení operační a finanční odpovědnosti, jak stanoví Smlouvy (článek 80 SFEU). Vybízí EU a členské státy k tomu, aby tato opatření neustále přizpůsobovaly vývoji situace a aby při tom zohledňovaly potřeby migrantů či přesídleného obyvatelstva a potřeby společenství, která jim poskytují pomoc;

8. vyzývá všechny místní a regionální orgány v EU, aby podpořily akční plán sdílení zátěže, který má napomoci ve znovuosídlování uprchlíků z této oblasti a v jehož rámci má být zřízen fond solidarity pro řešení humanitárních problémů způsobených touto krizí, a aby tak přiměly členské státy k aktivaci mechanismu stanoveného ve směrnici Rady 2001/55/ES (směrnice o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími) v souladu se zásadou solidarity mezi členskými státy a k prokázání skutečné angažovanosti Evropské unie ve prospěch zásady solidarity a rozdělení odpovědnosti;

9. žádá, aby v období, kdy se očekává přidělení zvláštních fondů, byly použity již existující nástroje financování, které by umožnily rychle mobilizovat zdroje v dotčených oblastech, aby bylo možné čelit mimořádným situacím spojeným s migrační vlnou;

10. doporučuje zavést kompenzační opatření k podpoře oblastí nejvíce zasažených mimořádnou situací, aby se vyvážily ohromné škody a negativní dopady na místní hospodářství, a to především v klíčových odvětvích, jako je cestovní ruch a rybolov;

11. v této souvislosti navrhuje přezkoumat směrnici Rady 2001/55/ES s cílem upřesnit, co je myšleno „hromadným přílivem“ migrantů, například tak, že bude definován v poměru k počtu obyvatel přijímající země;

12. zdůrazňuje, že všechna opatření přijatá členskými státy musí být v souladu s právními předpisy EU, musí respektovat schengenský *acquis*, které zaručuje volný pohyb osob v EU, a představuje tak největší výdobytek evropské integrace, a musí zaručovat ochranu základních lidských práv stanovených v nástrojích mezinárodního práva a Smlouvách EU, zejména v Listině základních práv;

13. vítá návrh Evropské komise zajistit s ohledem na zachování unijního charakteru schengenského systému, aby se nutná reakce schengenského systému na vnější události zakládala na transparentních společných evropských pravidlech a neomezovala nepatřičně existující přeshraniční spolupráci;

Dlouhodobá strategie

14. je si více než kdy jindy vědom naléhavé potřeby vypracovat ucelenou společnou přistěhovaleckou a azylovou politiku založenou na solidaritě a spravedlivém rozdělení odpovědnosti. Zdůrazňuje, že místní a regionální orgány by měly být přednostně zapojeny do politiky v oblasti legální migrace a začleňování migrantů;

15. požaduje, aby bylo vyvinuto veškeré úsilí k potírání nelegální migrace a doprovodných jevů, obzvláště obchodování s lidmi. Podporuje uzavření dohod mezi EU a zeměmi této oblasti o zpětném přebírání osob. Vyzývá k přezkoumání mandátu a úlohy agentury FRONTEX a k navýšení jejich finančních, technických a lidských zdrojů určených ke střežení hranic EU, včetně pobřeží Středozemního moře;

16. připojuje se k výzvě požadující přezkoumání platných právních předpisů v oblasti azylové politiky, zejména postupu při určování členského státu odpovědného za prověření žádostí o azyl, a vybízí instituce EU a členské státy, aby pokračovaly ve snahách o dokončení společného evropského azylového systému. Očekává, že Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu poskytne nejvíce zasaženým členským státům cennou pomoc při zvládnutí migrační vlny;

17. je přesvědčen o tom, že demokracie založená na svobodných a spravedlivých volbách, zásadách právního státu a efektivní a demokratické místní a regionální správě je předpokladem pro stabilitu a politický a hospodářský rozvoj v dotčených zemích a má zásadní význam pro to, aby mohli občané uplatnit své schopnosti ve své vlastní zemi;

18. vyzdvihuje praktickou užitečnost programů budování kapacit v souvislosti s rozšířením a evropskou politikou sousedství a navrhuje vypracovat podobné iniciativy i pro země v jižním Středomoří, a podpořit tak budování kapacit na místní a regionální úrovni v těchto zemích (konkrétním příkladem může být pilotní program Nástroj pro místní správu LAF ⁽²⁾);

19. poukazuje na spojitost mezi migrací a rozvojovou politikou a považuje za nezbytné, aby byla vypracována politika podporující vytvoření takových hospodářských a sociálních podmínek v této oblasti, které mohou místnímu obyvatelstvu zaručit udržitelnou budoucnost a zmenšit jejich motivaci k migraci. Obzvláště se domnívá, že je nezbytné snížit chudobu a vytvořit pracovní místa pro mladé lidi, a proto vyzývá k plnému využití stávajících zdrojů a zkušeností EU na podporu vzdělávání a odborné přípravy v těchto zemích;

⁽²⁾ Výbor regionů již úzce spolupracuje s Evropskou komisí na podpoře tohoto pilotního programu, který je v současné době omezen na kandidátské země a potenciální kandidáty.

20. zdůrazňuje význam rozvoje obchodu a investování v těchto zemích a poskytování mikroúvěrů k vytvoření malých podniků jako prostředků, které těmto zemím umožní zvyšovat vlastní hospodářský růst a snižovat chudobu. Rozvoj obchodu se severní Afrikou by byl přínosem i pro Evropu, protože by vedl k vytvoření mnoha pracovních příležitostí pro Evropany a k hospodářskému růstu EU. Vybízí proto ke společnému úsilí o odstranění zbývajících překážek obchodu;

21. je přesvědčen o tom, že Unie pro Středomoří by mohla hrát důležitou roli při řešení otázky migrace a jejího dopadu, pokud by všechny zúčastněné strany projevíly nezbytnou politickou vůli a vynaložily potřebné prostředky. V tomto ohledu zdůrazňuje přínos, který může mít Evropsko-středomořské shromáždění zástupců regionů a měst (ARLEM) díky usnadnění spolupráce a výměny znalostí mezi místními a regionálními orgány. Navrhuje, aby shromáždění ARLEM pečlivě prozkoumalo situaci, začlenilo mezi své priority vhodné odpovědi na aktuální události a podniklo v rámci svých možností nezbytné kroky k aktivní podpoře procesu demokratizace v dotčených zemích;

22. poukazuje na to, že diplomacie na místní a regionální úrovni může pomoci podpořit a posílit probíhající demokratické reformy, zapojit širokou veřejnost a zlepšit vztahy mezi obyvateli a jejich vládami;

23. vyzývá Evropskou komisi k tomu, aby zajistila, že v jejích nadcházejících politických iniciativách⁽³⁾ bude položen základ pro tvorbu ucelených strategií s přihlédnutím k úloze a přínosu místních a regionálních orgánů a že budou v úzké spolupráci s místní a regionální úrovní vytvořeny další synergie mezi přistěhovaleckou a azylovou politikou, vnější činností a rozvojem;

24. pověřuje předsedkyni Výboru regionů předáním tohoto usnesení předsedovi Evropské rady, Evropskému parlamentu, Evropské komisi, maďarskému předsednictví Rady EU, Evropské službě pro vnější činnost, Vysokému komisaři OSN pro uprchlíky, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, společnému předsednictví a sekretariátu Unie pro Středomoří, parlamentnímu shromáždění Unie pro Středomoří a shromáždění ARLEM.

V Bruselu dne 12. května 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

⁽³⁾ Např.: přezkum evropské politiky sousedství, výroční zpráva o přistěhovalectví a azylu, sdělení o posílení vnitřní solidaritě EU, sdělení o migraci a mobilitě pro rozvoj a globální přístup k migraci.

STANOVISKA

VÝBOR REGIONŮ

90. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ, KTERÉ SE KONALO VE DNECH 11. A 12. KVĚTNA 2011

Stanovisko Výboru regionů k modernizaci politiky EU v oblasti zadávání veřejných zakázek: směrem k efektivnějšímu evropskému trhu veřejných zakázek

(2011/C 192/02)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá, že Komise považuje malé a střední podniky za páteř ekonomiky EU, a je toho názoru, že dobrý přístup MSP k výběrovým řízením má zásadní význam pro zachování pracovních míst. Proto je důležité, aby prahové hodnoty, s nimiž se malé a střední podniky při přihlášení se do výběrového řízení setkávají, byly co možná nejvíce odbourány;
- doporučuje Komisi podpořit, aby uchazeči na vnitrostátní úrovni mohli požádat o tzv. „zakázkový pas“ (pokud možno ve formě elektronického registračního systému) a aby byl sjednocen jeho obsah a používání. Pas je důkazem toho, že podnikatel vlastní prohlášení a doklady, které veřejní zadavatelé často při zadávání veřejných zakázek vyžadují. Pokud podnikatel jednou o pas požádal, nemusí neustále předkládat stejná prohlášení a doklady. To ušetří spoustu času a zdrojů, když se podnikatel často účastní výběrových řízení;
- příkládá vysokou hodnotu možnosti dosahovat cílů v oblasti inovací, sociálních otázek, udržitelnosti a životního prostředí prostřednictvím zadávání veřejných zakázek. Dosažení těchto cílů je omezeno kritériem, že požadavky a přání kladená na uchazeče musí souviset s předmětem zakázky. Proto nesmí souvislost s předmětem zakázky být kladena jako požadavek.

Zpravodaj	pan Henk KOOL (NL/SES), člen výkonné rady města Haag
Odkaz	Zelená kniha o modernizaci politiky EU v oblasti zadávání veřejných zakázek: Směrem k efektivnějšímu evropskému trhu veřejných zakázek KOM(2011) 15 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. vítá, že Evropská komise předložila Zelenou knihu o modernizaci politiky EU v oblasti zadávání veřejných zakázek: Směrem k efektivnějšímu evropskému trhu veřejných zakázek, v níž věnuje pozornost názorům místních a regionálních orgánů a jiných veřejných zadavatelů na úspory nákladů, modernizaci, vyjasnění a zjednodušení směrnic pro zadávání veřejných zakázek;

2. se na jedné straně domnívá, že směrnice 2004/18/ES, dále směrnice, je v jednotlivých částech příliš podrobná, a doporučuje Komisi, aby tuto směrnici zjednodušila tam, kde je to možné;

3. doporučuje dále, aby směrnice byla vyjasněna tam, kde je to nutné. Směrnice byla v podstatných bodech upřesněna Evropským soudním dvorem. Výbor považuje za velmi žádoucí kodifikaci nejdůležitějších právních předpisů z judikatury bez dalších změn. Výbor zdůrazňuje, že na služby podle přílohy B, podpory, pozemkové transakce, zakázky mezi veřejnými zadavateli a zakázky pod prahovou hodnotou se nevztahuje povinnost vypsát výběrové řízení ani povinnost transparentnosti, neboť tyto zakázky nemají přeshraniční význam;

4. považuje podporu profesionality jak veřejných zadavatelů, tak aktérů trhu za důležitou pro dosažení optimálně fungujícího vnitřního trhu. Výbor doporučuje Komisi, aby zřídila či nechala zřídit národní znalostní centra a zastřešující evropské znalostní centrum. Tato centra by měla být vytvořena v rámci již stávajících národních rámců. Taková centra mohou zároveň pomoci veřejným zadavatelům při provádění cílů v oblasti inovací, zohlednění sociálních kritérií, udržitelnosti a životního prostředí. Využívání těchto center by nemělo být povinné. Místní orgány mají mít možnost volby v této oblasti;

II. DOPORUČENÍ

Malé a střední podniky (MSP)

5. vítá, že Komise považuje malé a střední podniky za páteř ekonomiky EU, a je toho názoru, že dobrý přístup MSP k výběrovým řízením má zásadní význam pro zachování

pracovních míst. Proto je důležité, aby prahové hodnoty, s nimiž se malé a střední podniky při přihlášení se do výběrového řízení setkávají, byly co možná nejvíce odbourány;

6. je důležité snížit v maximální možné míře náklady, které jsou pro podniky spojeny s účastí na výběrovém řízení. Výbor proto souhlasí s návrhem Komise, aby bylo co nejvíce umožněno předložit vlastní prohlášení a originální dokumenty požadovat pouze od předběžně vybraných uchazečů nebo vítězného uchazeče;

7. doporučuje Komisi podpořit, aby uchazeči na vnitrostátní úrovni mohli požádat o tzv. „zakázkový pas“ (pokud možno ve formě elektronického registračního systému) a aby byl sjednocen jeho obsah a používání. Pas je důkazem toho, že podnikatel vlastní prohlášení a doklady, které veřejní zadavatelé často při zadávání veřejných zakázek vyžadují. Pokud podnikatel jednou o pas požádal, nemusí neustále předkládat stejná prohlášení a doklady. To ušetří spoustu času a zdrojů, když se podnikatel často účastní výběrových řízení. Tento zakázkový pas platí pro určité časové období, neboť příslušná potvrzení mají omezenou platnost, což podpoří důvěryhodnost pasu. Takový systém se již na místní a regionální úrovni občas vyskytuje a jsou s ním dobré zkušenosti. Zakázkový pas svou povahou nezpůsobí žádné vysoké náklady;

8. zbytečné slučování zakázek mezi veřejnými zadavateli a slučování zakázek rozdílného druhu není žádoucí, neboť u větších zakázek je možná třeba splnit přísnější kritéria. Výbor proto doporučuje, aby Evropská komise zvýšila povědomí tohoto problému týkajícího se malých a středních podniků a v odůvodnění nebo v příslušném orientačním dokumentu zdůraznila význam regulace rozdělení do jednotlivých částí;

9. pro malé a střední podniky je prospěšné rozšíření možností využívat vyjednávací řízení. Toto řízení nabízí jak veřejným zadavatelům, tak uchazečům určitou míru flexibility. Malé a střední podniky se zaměřují na znalosti svého výrobku, příp. služeb, a ne na zadávání zakázky. Výbor vyzývá Komisi, aby připustila použití vyjednávacího řízení jako standardního řízení. To by mělo být upraveno stejným způsobem jako ve směrnici 2004/17/ES (směrnice o veřejných službách), podle níž se veřejní zadavatelé rozhodnou pro druh veřejné zakázky, který pro příslušné výběrové řízení považují za nejvhodnější. Výbor doporučuje zjednodušení všech paralelních procedur;

10. stávající omezené řízení může být pro malé a střední podniky nevýhodné. V první fázi, ve fázi výběru, lze v současné době v omezeném řízení klást požadavky a přání pouze v souvislosti s podnikem. Přání při výběru se většinou týkají otázky zjišťující dřívější realizace a zkušenosti v dodávkách projektů. Obecně realizovaly větší podniky více projektů než malé a střední podniky. Proto mohou větší podniky prokázat více relevantních referenčních projektů a mají proto větší šanci být vybráni. Výbor proto doporučuje, aby v první fázi omezeného řízení bylo umožněno posouzení (určitých) kritérií pro zadání zakázky;

Flexibilita

11. doporučuje umožnit v zadávacích řízeních více flexibility:

12. právní předpisy o veřejných zakázkách jsou komplexní a možnosti uchazeče napravit opomenutí v nabídkách jsou omezené. To je způsobeno mimo jiné (vnitrostátní) judikaturou a výběrem veřejných zadavatelů v rámci příslušných podkladů k výběrovému řízení. Výbor proto doporučuje, aby v nové směrnici nebo v odůvodnění bylo podrobněji stanoveno, jaká opomenutí ze strany uchazečů mohou být dodána později a jaká doplnění, příp. úpravy se povolují;

13. pro veřejného zadavatele může nastat situace, kdy musí během zadávacího řízení na základě otázek uchazečů provést změnu, příp. úpravu v zakázce. Při podstatné změně zakázky musí být v současné době výběrové řízení zastaveno a musí se opakovat. Výbor proto doporučuje vytvoření jednoduchého postupu, jakým mohou veřejní zadavatelé svou zakázku změnit, např. oficiální opravu s krátkým prodloužením lhůty pro podání;

14. během realizace se může ukázat, že veřejný zadavatel přehlédl nějaký aspekt, který by chtěl upravit, ale který nelze klasifikovat jako nepředvídatelný a naléhavý. Výbor považuje za vhodné, aby platné ustanovení týkající se úprav bylo zmírněno. Zde si lze představit, že původnímu dodavateli budou zadány úpravy jako určitý procentuální podíl ze zakázky, aniž by musely být splněny podmínky uvedené v článku 31 směrnice;

15. Výbor vyzývá Komisi, aby v nové směrnici definovala rámcové dohody mnohem pružněji. Rámcové dohody by měly být upraveny stejným způsobem jako ve směrnici o veřejných službách. Doba platnosti dohod a určení, že v rámcové dohodě mohou být stanoveni dva dodavatelé pouze ve výjimečném případě, jsou zbytečné podmínky, které by měly být vyškrtuty;

Podněcování inovací, sociálních otázek, udržitelnosti a životního prostředí prostřednictvím zadávání veřejných zakázek

16. je potěšen pozorností, kterou Komise v zelené knize věnuje dosažení cílů v oblasti ochrany životního prostředí, podpory sociálního začleňování, zlepšení přístupu pro zdravotně postižené osoby a posílení inovací;

17. zdůrazňuje, že úspěch strategie Evropa 2020 v rozhodující míře závisí na tom, jak dobře dokáže místní a regionální úroveň provádět nová inovativní řešení, jež jsou cíli stěžejních iniciativ. Nové inovativní postupy nevznikají samy od sebe. Modernizace pravidel EU pro zadávání veřejných zakázek musí zvýšit strategické schopnosti a činnost obcí a jiných veřejných subjektů jako tvůrců nových řešení;

18. zdůrazňuje, že modernizace pravidel pro zadávání veřejných zakázek musí posílit roli veřejného sektoru při podpoře inovací. Musí být stanoveny podmínky zohledňující též velké projekty rozvoje ve výši několika milionů EUR, které řeší komplexní sociální výzvy a mají formu konsorcia přebírajícího rizika. Obce nebo jiné veřejné subjekty musí mít možnost vytvářet na vlastní náklady tato seskupení shromažďující potřebné schopnosti od podniků a jiných organizací. Obvyklé nabídkové řízení je složité či dokonce nemožné. V případě, že je vytvořeno něco zcela nového, musí být možné navzdory pravidlům nabídkového řízení a na základě jednání shromáždit různé dovednosti a především umožnit účast malých společností;

19. přikládá vysokou hodnotu možnosti dosahovat cílů v oblasti inovací, sociálních otázek, udržitelnosti a životního prostředí prostřednictvím zadávání veřejných zakázek. Dosažení těchto cílů je omezeno kritériem, že požadavky a přání kladená na uchazeče musí souviset s předmětem zakázky. Proto nesmí souvislost s předmětem zakázky být kladena jako požadavek. Veřejní zadavatelé mohou pak sami určit, zda od souvislosti s předmětem zakázek s ohledem na tyto aspekty upustí a jaká kritéria stanoví, neboť okolnosti jsou v jednotlivých členských státech příliš různorodé. Výbor doporučuje, aby toto bylo zahrnuto do nové směrnice;

20. souhlasí s Evropskou komisí, že veřejné orgány mohou významně přispět k dosažení cílů strategie Evropa 2020, když využijí svou kupní sílu k veřejným zakázkám na pořízení zboží a služeb s vysokou „společenskou hodnotou“, například v oblasti povzbuzení inovace, šetrnosti k životnímu prostředí a boji proti změně klimatu, snižování spotřeby energie, zvyšování zaměstnanosti, zlepšování zdravotních a sociálních podmínek nebo podpory rovnosti při lepším začleňování znevýhodněných skupin. Je třeba dosáhnout rovnováhy mezi uvedenými cíli, objektivitou a nediskriminací se zaměřením na rovnou hospodářskou soutěž a umožnit rovné podmínky pro účast MSP. Místní a regionální orgány musí mít kromě toho možnost požadovat vyšší kritéria, než jsou minimální pravidla

EU, aniž by to ohrozilo volnou hospodářskou soutěž. Vyzývá nicméně Komisi, aby při vypracování nových směrnic o zadávání veřejných zakázek ponechala veřejným zadavatelům určitou možnost volby. Toho lze dosáhnout tím, že se po veřejných orgánech bude při zadávání veřejných zakázek požadovat podpora určitých služeb s vysokou „společenskou hodnotou“; musí jim však být ponechán prostor, aby vybraly jednu nebo více ze seznamu možností;

21. doporučuje Komisi zvýšit informovanost a rozvíjet nové možnosti, jak podporovat na úrovni EU uplatnění dlouhodobě nezaměstnaných, osob se zdravotním postižením a praktikantů. Veřejní zadavatelé, pokud si to přejí, mohou v podkladech k výběrovému řízení uvést jako kritérium pro zadání zakázky či jako prováděcí podmínku, že podnik, který zakázku získá, bude věnovat určitou procentní část hodnoty zakázky na zapojení těchto cílových skupin během provedení zakázky či na jiném místě v daném podniku. Takové požadavky musí zůstat na úrovni EU dobrovolné a místní a regionální orgány si musí zachovat co největší pružnost při specifikování různých politických záměrů, jichž chtějí veřejnou zakázkou dosáhnout, za současného úsilí o dosažení nejefektivnějšího řešení;

22. považuje kritérium ekonomicky nejvýhodnější nabídky pro zadání zakázky za velmi vhodný nástroj pro dosažení cílů v oblasti inovací, sociálních otázek, udržitelnosti a životního prostředí. Výbor dává Komisi zápornou odpověď na otázku, zda musí být kritérium „nejnižší ceny“ pro některé kategorie zrušeno. I při kritériu pro zadání zakázky „nejnižší cena“ mohou mít uvedené cíle svou úlohu, a sice ve formě minimálních požadavků. Veřejní zadavatelé musí mít možnost volby v závislosti na zakázce. Veřejní zadavatelé musí také často dosáhnout cílů úspor, což musí být také zohledněno při volbě kritéria pro zadání zakázky;

23. veřejní zadavatelé nemohou vždy dohlížet v rámci celého dodavatelského řetězce na dodržování požadavků zakázky. Například lze obtížně kontrolovat, zda ve výrobním procesu v třetí zemi bylo využito dětské práce. Výbor vyzývá Komisi, aby se tímto problémem zabývala;

Nové postupy

24. doporučuje, aby do nové směrnice bylo zahrnuto několik nových postupů. To se týká tzv. tržišť pro služby podle přílohy A, model pro volbu občanů a postup pro zakázky s rychlou fluktuací cen;

25. Tržiště služeb podle přílohy A. Systém nyní v některých členských státech funguje pro služby podle přílohy B následujícím způsobem: nevypisuje se žádná obecná rámcová dohoda, ale každá jednotlivá zakázka se nabízí na tzv. (digitálním) tržišti. Na tomto tržišti se tedy nabízí mnoho různých

jednotlivých zakázek. Zájemci mohou reagovat na každou jednotlivou zakázku. Pro každou zakázku se vytvoří seznam cenových nabídek. U pěti cenově nejvýhodnějších uchazečů jsou následně posouzeny a zhodnoceny aspekty kvality. Uchazeč, který z těchto pěti uchazečů předložil ekonomicky nejvýhodnější nabídku, zakázku získá. Výhoda tržnice pro služby podle přílohy A spočívá v tom, že zvyšuje šance pro osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců. Navrhuje se vyvinout podobný systém také pro služby přílohy A;

26. Model pro volbu občanů. Tzv. model pro volbu občanů je postup, který nabízí řešení pro zakázky, u nichž je důležité, aby si občané zvolili určitý podnik. To má význam mj. u zakázek, u nichž se jedná o osobní služby. U tohoto postupu mohou všichni uchazeči, kteří splňují požadavky kvality a souhlasí s (maximální) stanovenou cenou nabízenou veřejným zadavatelem, získat rámcovou smlouvu. Poté zvolí občané tu organizaci, která jim má osobní služby poskytovat;

27. Postup pro rychlou fluktuaci cen. Některé trhy, např. trh s energií, se vyznačují rychlou fluktuací cen. Při zakázkách tohoto druhu je žádoucí, aby byla lhůta na odvolání co možná nejkratší. Nabídky uchazečů se totiž zakládají na tržní ceně energií v den podání nabídky. Navrhujeme zahrnout do nové směrnice, že pro podobné trhy platí upravená lhůta na odvolání;

Úprava prahových hodnot

28. je potěšen, že se Komise zabývá přezkoumáním výšky prahových hodnot. Výbor doporučuje před stanovením nových prahových hodnot přezkoumat, u kterých prahových hodnot existuje zájem ze zahraničí. To by znamenalo stanovit prahové hodnoty pro dodávky a služby na úrovni významně vyšší, než jsou stávající užívané hodnoty. Pokud lze vycházet z toho, že neexistuje žádný zahraniční zájem, může zůstat veřejným zadavatelům zátěž s evropským zadáváním veřejných zakázek ušetřena. Výbor se domnívá, že potřeba významně vyšších prahových hodnot musí být předmětem jakéhokoliv nového jednání o dohodě o zadávání veřejných zakázek (GPA) Světové obchodní organizace;

Zásada transparentnosti

29. Obecně: není vždy jasné, zda se jedná o přeshraniční zájem. V mnoha případech to vyžaduje průzkum trhu, což pro veřejné zadavatele znamená další výdaje. Je žádoucí vyjasnit, co znamená přeshraniční, veřejní zadavatelé tak získají větší jistotu. Výbor proto doporučuje Komisi připravit seznam předmětů, příp. trhů, v nichž je přeshraniční prvek důležitý. Je třeba také rozlišovat, zda to platí pro celý členský stát nebo pouze pro přeshraniční oblasti;

30. Výbor dává Komisi zápornou odpověď na otázku, zda musí být veřejní zadavatelé povinni vypracovávat zadávací dokumentaci u zakázek vysoké hodnoty i ve druhém jazyce nebo přijímat nabídky v cizích jazycích. To by značně zvýšilo administrativní zátěž a mělo by pravděpodobně velmi omezený vliv na podporu nabídek ze zahraničí;

31. Zakázky pod evropskou prahovou hodnotou: Výbor se domnívá, že zakázky pod evropskou prahovou hodnotou by neměly spadat pod pojem „přeshraniční“. Z dnešní praxe je zřejmé, že pouze u velmi omezeného počtu zakázek nad evropskou prahovou hodnotou se do výběrového řízení zapojují zahraniční uchazeči. Výbor doporučuje Komisi provést studii, o jaká čísla se přesně jedná. V závislosti na tom lze určit, zda je vůbec vhodné, aby zakázky pod evropskou prahovou hodnotou spadaly pod pojem „přeshraniční“;

32. Zakázky, jež jsou z působnosti směrnice vyňaty: není jasné, jakou roli má zásada transparentnosti u vyňatých zakázek. U určitých výjimek je to jasnější, např. u dohod o koncesích na služby. U jiných výjimek, jako např. u pracovních smluv a pozemkových transakcí, by zásada transparentnosti platit neměla. Výbor žádá Komisi o vyjasnění, pro které zakázky, které jsou ze směrnice vyňaty, zásada transparentnosti platí;

33. Služby podle přílohy B: Výbor doporučuje, aby na služby podle přílohy B, které byly po přezkoumání příloh A a B umístěny do přílohy B, nebyla uplatňována zásada transparentnosti, a navrhuje Komisi, aby toto zahrnula do nové směrnice;

Nové rozdělení služeb podle příloh A a B

34. žádá, aby bylo zachováno stávající rozlišení mezi službami podle příloh A a B. Seznam B služeb je vyhrazen oblastem, jež nevedou k přeshraniční hospodářské soutěži, příp. těm, jež obsahují takovou osobní složku, která je pro evropské zadávací řízení nežádoucí, zejména pro zdravotnické a sociální služby. V posledním uvedeném případě je mimořádně důležité, aby zadavatel a uživatel/pacient měl k osobě provádějící zakázku důvěru. Toto jsou často subjektivní kritéria, která jsou pro zadávací řízení nevhodná. Výbor žádá Komisi, aby služby podle přílohy A, které nejsou vhodné pro přeshraniční obchod, zařadila do přílohy B. Výbor Komisi dále vyzývá, aby vytvořila nástroje, které umožní místním a regionálním orgánům vyjasnit, zda konkrétní zakázky spadají do služeb podle přílohy A nebo B;

35. naléhavě žádá Komisi, aby přehodnotila společný slovník pro veřejné zakázky (CPV). Kódy CPV a související služby jsou jen obtížně srozumitelné a vyvolávají otázky. Výbor požaduje, aby kódy CPV byly jasně vysvětleny, nebo aby k nim byla vydána příručka;

Vynětí z působnosti směrnic

36. doporučuje věnovat pozornost ustanovení týkající se zakázek vyňatých z působnosti směrnic. Je nutné zvážit jak vyjasnění, tak doplnění ustanovení. Není například jasné, jaké finanční služby spadají do výjimek uvedených v čl. 16 písm. d) a kdy se jedná o službu podle přílohy A v oblasti finančních služeb (kategorie 6);

37. žádá v nové směrnici dodatečné vynětí pro zakázky mezi veřejnými zadavateli. Jelikož mají samosprávy povinnost zodpovědně zacházet s penězi daňových poplatníků, je žádoucí, aby mohly za poplatek vzájemně využít znalosti a schopnosti, aniž by pro to musela existovat povinnost vypsání veřejné zakázky. Takové vynětí by představovalo podstatné zlepšení koherence právního rámce EU a bylo by řešením jednoho z nejtěžších problémů v oblasti veřejných zakázek, již místní a regionální orgány čelí;

38. veřejní zadavatelé mají velké problémy se zadáváním zakázek pro systémy IKT. Oblast IKT se pro veřejného zadavatele skládá z různých spolu souvisejících systémů. Další zakázky, jako např. dodatečné licence a vhodné nové moduly proto nemohou být jen tak zadány, aniž by neznamenal podstatné nevýhody, jak z technického tak z nákladového hlediska. Výbor proto Komisi doporučuje, aby přezkoumala, zda by příslušné možnosti vynětí v nové směrnici mohly být rozšířeny a/nebo zda lze zavést nový postup pro systémy IKT, při němž by se hospodářská soutěž nekonala na úrovni produktů, nýbrž na úrovni dodavatelů, přičemž bude požadována konkrétní značka;

39. sdílí názor Komise, že je nutné podporovat inovace. Podle právních předpisů o veřejných zakázkách nemohou veřejní zadavatelé získávat nové inovační produkty. Výbor navrhuje, aby Komise prozkoumala možnosti zavést výjimku, např. výjimku platnou po období dvou let poté, co bude vynález udělen patent;

Předchozí zkušenosti

40. domnívá se, že veřejní zadavatelé by měli při zadávání veřejné zakázky v budoucnu mít možnost využít zkušeností, které již určitý veřejný zadavatel učinil s jinými dodavateli. Mělo by být možné zohlednit negativní zkušenosti, při nichž byl konečný výsledek nedostatečný. V současné době se může uchazeč, který podá (záměrně) neuspokojující výkon, v zásadě opět ucházet o další zakázku, i když je tato zakázka v určitých případech nutná pouze z toho důvodu, že provádění zakázky tímto podnikem bylo zastaveno. To často z důvodu narušených vztahů, narušené důvěry a vykonané činnosti není žádoucí. Výbor doporučuje systém, který umožní sdělovat vlastní zkušenosti s určitým podnikem. Systém musí samozřejmě zaručovat objektivitu. To lze zajistit použitím oficiální hodnotící zprávy o předchozích zakázkách a časově omezeným vyloučením;

Definice zakázek podléhající povinnosti vypsání veřejné zakázky

41. naléhavě žádá, aby byla oblast působnosti nové směrnice omezena na nákupy samotného veřejného zadavatele. Tento postoj je podporován judikaturou Evropského soudního dvora. V té se uvádí, že pro omezení oblasti působnosti směrnice musí existovat bezprostřední hospodářský prospěch. Obecné dohody týkající se např. územního rozvoje a poskytování podpor by neměly spadat do této definice. Stanovení požadavků na např. stavební práce ještě neznamená žádné právo na odměnu a povinnost vypsání veřejnou zakázku. Veřejní zadavatelé by se totiž měli při provedení veřejné zakázky svobodně rozhodnout, jaké požadavky zahrnou, aby tím určili jistý směr. Výbor doporučuje vyjasnění definice zakázek podléhající povinnosti vypsání veřejné zakázky prostřednictvím kodifikace příslušné judikatury;

42. veřejní zadavatelé mají obtíže s definicí veřejných stavebních prací. Výbor se domnívá, že kritérium „provedení stavby,

která odpovídá požadavkům stanoveným veřejným zadavatelem, jakýmkoli prostředky“, je důvodem k otázkám. Výbor doporučuje úpravu a zjednodušení této definice;

Veřejnoprávní subjekty

43. žádá o pozornost pro situaci malých veřejnoprávních subjektů. Povinnost vypsání zadávací řízení pro ně znamená nepřiměřenou zátěž;

44. definice veřejnoprávního subjektu vyžaduje úpravu. Pro podniky je obtížné přezkoumávat, zda se jedná o veřejnoprávní subjekt či nikoliv. Definice totiž obsahuje kritéria týkající se financování a dohledu, jež nemohou být kontrolována jinými subjekty. Kromě toho Evropský soudní dvůr upřesnil kritéria pro veřejnoprávní subjekty. Výbor doporučuje Komisi nově definovat pojem veřejnoprávních subjektů.

V Bruselu dne 11. května 2011.

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů na téma „Rozvojová politika EU pro udržitelný rozvoj a růst podporující začlenění – zvýšení dopadu rozvojové politiky EU“

(2011/C 192/03)

VÝBOR REGIONŮ

- sdílí názor Komise, že navzdory pokrokům dosaženým v určitých sociálních oblastech zbývá ještě velký kus práce k naplnění vytyčených cílů rozvoje, které si mezinárodní společenství stanovilo před více než deseti lety v podobě Deklarace tisíciletí;
- domnívá se, že by bylo třeba věnovat větší pozornost těm faktorům, jež souvisejí s prostředky k dispozici na financování rozvoje, přičemž je třeba dostát závazkům ohledně pomoci, podpořit mobilizaci domácích zdrojů v rozvojových zemích, posílit jejich daňové systémy, bojovat s korupcí, podporovat potírání daňových úniků, úniku kapitálu a nezákonných finančních toků a podpořit hledání nových zdrojů financování;
- lituje, že navzdory tomu, že Evropská komise uznává zásadní úlohu místních a regionálních orgánů v rámci rozvojové pomoci EU a programů spolupráce, nezmiňuje se ve své zelené knize o jejich stále silnějším vedoucím postavení v rámci politiky spolupráce EU, jež usiluje o to, aby byla účinná a těšila se podpoře společnosti. Proto vybízí k tomu, aby se soustředěněji uvažovalo o úloze, jaká přísluší místním a regionálním samosprávám při podpoře široce sociálně založeného rozvoje, při vytváření efektivních správních úřadů v rozvojových zemích a při zavádění energeticky a environmentálně udržitelného energetického modelu;
- vyjadřuje své přání, aby se přezkum evropské rozvojové politiky a evropský konsensus vydaly směrem vytyčeným sdělením Místní orgány: aktéři rozvoje, jež upozorňuje na postavení, úlohu a přidanou hodnotu těchto subjektů v těchto oblastech a politikách. V tomto smyslu a s cílem podpořit výměny a nabídnout místním a regionálním orgánům fórum pro vyjádření politického názoru v oblasti rozvojové politiky se VR zavazuje, že bude i nadále úzce spolupracovat s Evropskou komisí na organizaci výroční konference o decentralizované spolupráci.

Zpravodaj	pan Jesús GAMALLO ALLER (ES/ELS), generální ředitel pro vnější vztahy a vztahy s Evropskou unií, regionální vláda Galicie
Odkaz	Zelená kniha – Rozvojová politika EU pro udržitelný rozvoj a růst podporující začlenění – Zvýšení dopadu rozvojové politiky EU KOM(2010) 629 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Obecné poznámky

1. sdílí názor Komise, že navzdory pokrokům dosaženým v určitých sociálních oblastech zbývá ještě velký kus práce k naplnění vytčených cílů rozvoje, které si mezinárodní společenství stanovilo před více než deseti lety v podobě Deklarace tisíciletí;

2. souhlasí s Komisí, že je třeba posílit potenciál dopadu a přidanou hodnotu rozvojové politiky EU s cílem naplnit rozvojové cíle tisíciletí; domnívá se, že tento úkol je ještě závažnější v souvislosti s hlubokou hospodářskou krizí, jíž prochází velká část dárců;

3. lituje, že zelená kniha neuvádí podrobněji kritéria nezbytná k určení přidané hodnoty činností spolupráce EU, že se nevěnuje větší pozornost potřebě přísnějšího vyhodnocení dopadu uskutečněných projektů a že nejsou navrhovány kroky, jež by vedly k prohloubení pařížské agendy, akčního programu z Akkry a závazků vyplývajících z evropského konsensu o rozvoji a kodexu chování EU;

4. domnívá se, že by bylo třeba věnovat větší pozornost těm faktorům, jež souvisejí s prostředky k dispozici na financování rozvoje, přičemž je třeba dostát závazkům ohledně pomoci, podpořit mobilizaci domácích zdrojů v rozvojových zemích, posílit jejich daňové systémy, bojovat s korupcí, podporovat potírání daňových úniků, úniku kapitálu a nezákonných finančních toků a podpořit hledání nových zdrojů financování;

5. vyjadřuje své přesvědčení, že cílená pomoc, která se bude systematicky sledovat a hodnotit, je ve skutečnosti cennou investicí dárců: investicí do svobody a spravedlnosti, pokud se přispívá k vytvoření společností charakterizovaných silnější měrou spravedlnosti a jež výrazněji uznávají lidská práva; investicí do příležitostí pro pokrok a blahobyt, neboť ve světě, který je navzájem provázán závislostí, představuje rozvoj jedněch zdroj stability a dynamiky druhých; a investicí do bezpečnosti, protože se zmírňuje napětí a zlepšuje schopnost řízení mezinárodního systému;

6. zdůrazňuje přesvědčení, že mezinárodní pomoc je jen jednou z položek na seznamu faktorů, které mohou podnítit procesy rozvoje v nejhudších zemích, což představuje nutnost zlepšit soudržnost politik uplatňovaných dárcovskými zeměmi a navrhnout normativní rámce, které regulují mezinárodní transakce a zemědělské dotace bohatých zemí světa, tak aby přiležitosti k pokroku, jež přináší globalizace, rozdělovaly co nejspravedlivěji. Nicméně lituje, že zelená kniha tyto otázky náležitě neřeší, přestože se jimi na schůzích OSN a G-20 zabývali čelní mezinárodní představitelé;

7. lituje, že navzdory tomu, že Evropská komise uznává zásadní úlohu místních a regionálních orgánů v rámci rozvojové pomoci EU a programů spolupráce, nezmiňuje se ve své zelené knize o jejich stále silnějším vedoucím postavení v rámci politiky spolupráce EU, jež usiluje o to, aby byla účinná a těšila se podpoře společností. Proto vybízí k tomu, aby se soustředěněji uvažovalo o úloze, jaká přísluší místním a regionálním samosprávám při podpoře široce sociálně založeného rozvoje, při vytváření efektivních správních úřadů v rozvojových zemích a při zavádění energeticky a environmentálně udržitelného energetického modelu;

8. vyjadřuje své přání, aby se přezkum evropské rozvojové politiky a evropský konsensus vydaly směrem vytyčeným sdělením Místní orgány: aktéři rozvoje, jež upozorňuje na postavení, úlohu a přidanou hodnotu těchto subjektů v těchto oblastech a politikách. V tomto smyslu a s cílem podpořit výměny a nabídnout místním a regionálním orgánům fórum pro vyjádření politického názoru v oblasti rozvojové politiky se VR zavazuje, že bude i nadále úzce spolupracovat s Evropskou komisí na organizaci výroční konference o decentralizované spolupráci;

9. připomíná stanovisko Výboru regionů (CdR 116/2010) Jarní balíček: Akční plán EU pro dosažení rozvojových cílů tisíciletí, v němž se plánovalo, že „by se mohlo zvážit, aby každý ze 100 000 místních a regionálních orgánů v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy rozhodl dobrovolně vyčlenit minimálně jedno euro na obyvatele na rozvojovou pomoc. Místní a regionální orgány, které přímo neprovádějí činnost decentralizované spolupráce, by mohly věnovat své příspěvky do fondu místních orgánů určeného na rozvojovou pomoc, jak je tomu dnes v praxi ve Španělsku. Činnosti, jež nepřímo přispívají k rozvoji (např. zvyšování povědomí veřejnosti o chudobě ve světě), by se rovněž v rámci tohoto příspěvku mohly zohlednit“;

Posílení dopadu rozvojových politik

10. souhlasí s Komisí v tom, že je vhodné, aby se spolupráce zaměřila na „oblasti, kde lze jednoznačně přidanou hodnotu doložit“. Avšak domnívá se, že neposkytuje žádná kritéria ani ukazatele, jež by umožnily jednoznačně zjistit, jak měřit v rámci politiky spolupráce EU její přidanou hodnotu;

11. souhlasí s doporučením Komise, že je třeba vytrvat a zlepšit postupy pro posuzování dopadu spolupráce EU, a doporučuje EU použít v celé řadě oblastí stabilnější a inovativnější postupy pro posouzení dopadu, jako jsou například postupy založené na technice náhodného výběru (randomizované hodnocení), jimiž se zatím EU zabývala jen málo. Toto úsilí by se mělo promítnout také do oblasti decentralizované spolupráce;

12. souhlasí s Komisí, že přednost by měl dostat cíl, jímž je „růst pro lidský rozvoj“, a to nejméně ze dvou důvodů: i) prvním z nich je, že se tímto způsobem koriguje pokřivený směr, kterým se pomoc ubírala v předešlých letech, kdy se kladl důraz na sociální rozměr rozvoje, jež lze těžko udržet bez hospodářského rozvoje podporujícího začlenění; ii) druhým důvodem je to, že krize ovlivňuje schopnost mnohých rozvojových ekonomik růst, snižovat chudobu a vytvářet pracovní místa;

13. nicméně připomíná, že růst a rozvoj nejsou synonyma a že rozvoj znamená kromě rozšíření výrobních kapacit též podporu úspěchů na sociální úrovni a přerozdělení bohatství na určitém území prostřednictvím místního a regionálního udržitelného rozvoje, jež by měl větší územní rozsah a byl dosažitelnější pro nejpotřebnější sektory;

14. připomíná, že ke zviditelnění tohoto rozvoje s územním základem je klíčová spolupráce místních a regionálních samospráv, jež se profilují jako základní protagonisté budování vnitřního a udržitelného růstu;

15. souhlasí s Komisí, že posílení institucí partnerských zemí a zlepšení úrovně jejich výkonnosti a legitimacy je jedním ze stěžejních úkolů všech rozvojových strategií a současně je třeba zlepšit podmínky řízení procesu hospodářských a sociálních změn;

16. nicméně vybízí Komisi k tomu, aby věnovala více pozornosti negativnímu účinku, jaký má závislost na pomoci na kvalitu institucí, a přiznávala větší důležitost úkolům, jež souvisejí s razantním bojem proti korupci a s posílením fiskální kapacity rozvojových zemí, nejen za účelem zvýšení kvality institucí, ale rovněž snížení závislosti na pomoci a zvýšení schopnosti mobilizovat domácí zdroje;

17. dále zdůrazňuje, že pro vybudování legitimnějších a výkonnějších institucí mají klíčovou úlohu postupy decentralizace jakožto způsob, jak přiblížit správu občanům a zakořenit

demokratické hodnoty ve společnosti. Při podpoře těchto postupů by měly hrát zásadní úlohu místní a regionální samosprávy – to je však otázka, kterou se zelená kniha nezabývá;

18. souhlasí s Komisí, že jedním z předpokladů rozvoje je zajištění určité úrovně bezpečnosti. To nutí dárce revidovat stávající vztahy mezi agendami bezpečnosti a rozvoje jakožto spojitými programy a podnítit posílení institucí, lidských práv a sociální soudržnosti a zavádět v zemích se slabou veřejnou správou mechanismy včasného varování a preventivní diplomacie. Nicméně vybízí Komisi, aby lépe osvětlila kompetenční pravomoci útvarů EU odpovědných za spolupráci a těch, které se zabývají vnější činností;

19. souhlasí s Komisí, že pokud je zde snaha zlepšit účinnost pomoci, je zapotřebí „systematičtější a účinnější“ koordinace evropských dárců, a souhlasí s tím, že návrh na synchronizaci programových cyklů zemí, který má Komise předložit Radě v roce 2011, k tomu představuje vhodnou příležitost. Dále připomíná, že zlepšení koordinace pomoci je jednou ze zásad definovaných pařížskou agendou pro zlepšení účinnosti pomoci, je součástí evropského konsensu o rozvoji a jednou ze základních normativních zásad textů zakládajících EU (Smlouvy o založení Evropského společenství, Smlouvy o Evropské unii – Maastrichtské smlouvy a Lisabonské smlouvy);

20. nicméně lituje, že v zelené knize chybí zmínka o oblasti, jež koordinaci doplňuje, má nezměrný potenciál a týká se potřeby pokročit v dělbě práce mezi evropskými dárči. Navíc dělba práce by měla existovat nejen mezi dárči na vnitrostátní úrovni, ale také mezi těmito dárči a příslušnými dárči na nižších úrovních (regionální a místní), vzhledem k významu, jaký mají v různých systémech spolupráce EU. Proto vybízí Komisi, aby vytvořila pro regionální a místní orgány styčné body u Evropské služby pro vnější činnost a na generálním ředitelství pro rozvoj a spolupráci, a to jak v EU, tak v partnerských zemích. Dále považuje za nezbytně nutné vytvořit zvláštní rozpočtovou položku určenou místním a regionálním orgánům EU;

21. domnívá se, že pro pokročení na cestě k přiměřené dělbě práce by bylo záhodno, aby zelená kniha podpořila začlenění politiky pomoci EU nejen podle hlediska cílů, ale též protagonistů a podle toho, jak je mezi ně rozdělena odpovědnost. Z hlediska, jež by zhodnotilo, jak mohou místní a regionální celky přispět k obohacení a zefektivnění politiky spolupráce;

22. připomíná, že pomoc je jen jednou ze složek veřejných politik dárcovských zemí, jež mají dopad na možnosti rozvoje partnerských zemí. Proto je hlavním cílem rozvojové politiky EU zvýšení soudržnosti veřejných politik. Je to také jedna ze zásad, jež v EU stojí na pevných základech (Smlouvě o založení Evropského společenství, Smlouvě o Evropské unii – Maastrichtské smlouvě, Lisabonské smlouvě). Zprávy o výročním hodnocení pokroku dosaženého v jednotlivých členských zemích, jež

předkládá Komise (a které se zabývají také pokrokem na straně Komise) a jež se týkají základních odvětvových aspektů, pokud jde o soudržnost politik, jsou cenným nástrojem stimulace pokroku a vyhodnocení výsledků v této oblasti. VR v této souvislosti zdůrazňuje význam pokračujících reforem společné zemědělské politiky, aby se zajistilo, že nebude bránit cílům rozvojové politiky Unie;

23. by rád zdůraznil, že vazby vytvořené mezi místními orgány Evropy a jejich protějšky v přijímajících zemích umožňují dosáhnout konkrétního pokroku v uplatňování zásady vlastní odpovědnosti, která je jádrem Pařížské deklarace a nesmí zůstat pouze záležitostí vztahů mezi jednotlivými státy;

24. trvá na tom, že je nezbytné dodržovat základní pravidla obchodních dohod Unie, tedy nedělat výjimky z požadavků souvisejících s pravidly týkajícími se původu produktů, jež pocházejí z partnerských zemí, ačkoli by to mohlo být součástí dohod o partnerství. Potenciální poškození správného fungování vnitřního trhu, jež souvisí s těmito výjimkami z pravidel, musí být v rovnováze s možnými výhodami, vzhledem k udržitelnému rozvoji těchto zemí podněcenému výrobou výlučně místní povahy;

25. souhlasí s Komisí, že rozpočtová podpora není všelékem, a že je tedy třeba k ní přistoupit po pečlivé analýze podmínek v dané zemi. Nicméně připomíná, že rozpočtová podpora je jedním ze způsobů poskytování pomoci, jenž přispívá ke koordinaci dárců a přijetí ze strany partnerských zemí. To jsou dva cíle, jež by měly být argumentem pro použití tohoto modelu, pokud k tomu budou existovat náležité podmínky;

26. opakuje svůj zájem o zahájení spolupráce mezi Výborem regionů a Evropskou komisí v oblasti decentralizované politiky rozvojové spolupráce. Dále vyzdvihuje, že je zapotřebí pokračovat v úsilí o to, aby členské státy a všechny místní a regionální orgány EU využívaly atlas decentralizované spolupráce, jenž obsahuje výčet aktivit financovaných místními a regionálními orgány EU v této oblasti. Stejně tak zdůrazňuje užitečnost portálu decentralizované rozvojové spolupráce, jenž přispěje ke zlepšení komunikace mezi partnery v této oblasti, pomůže zvýšit účinnost pomoci a zamezí duplikacím;

27. domnívá se, že EU musí vedle hospodářského přínosu místních a regionálních orgánů větší mírou zohlednit výraznou přidanou hodnotu regionů a územních celků v některých oblastech specializace. Jejich zkušenosti a poznatky z odvětví, jež poskytují řešení přizpůsobená potřebám partnerských třetích zemí, dodávají těmto územním celkům přidanou hodnotu pro spolupráci v oblastech, jako je posílení správy, územní plánování, vzdělávání, civilní ochrana, zajišťování potravin prostřednictvím zemědělství a rybolovu, obnovitelné zdroje energie, voda, životní prostředí, mořské vědy a VaV aplikované na

rozvoj. To platí zejména u nejbližších regionů, aktivních hranic a základů EU ve světě, jež mohou stimulovat větší účinnost evropské rozvojové politiky;

Rozvojová politika jako katalyzátor pro udržitelný růst podporující začlenění

28. souhlasí se záměrem docílit toho, aby pomoc podporovala integrovaný a udržitelný růst v partnerských zemích. Nicméně lituje, že se zelená kniha nevěnuje dvěma ústředním bodům důležitým k dosažení tohoto cíle. První z nich se týká potřeby podporovat vhodné přerozdělení přínosů pokroku, a tím přiblížit rozdělení bohatství parametrům spravedlnosti, jež jsou považovány za společensky žádoucí. Jistý stupeň spravedlnosti je nezbytný pro zajištění stability, k tomu, aby instituce zakořenily, a k podpoře růstu, jenž by se dotýkal široké společenské základny. Druhý chybějící aspekt poukazuje na potřebu posílit fiskální kapacity zemí a bojovat proti podvodu, únikům kapitálu a nezákonným finančním tokům, jež odvádějí řídké domácí zdroje z rozvojových zemí a omezují jejich možnosti pokroku;

29. upozorňuje však na to, že rozvoj znamená něco víc než růst: znamená zavedení sociálních výtahů, konsolidaci institucí a sociální a produktivní změnu daných zemí. Cílem by proto mělo být povzbudit růst podporující začlenění a udržitelný růst, aby podnítl postup územně zakotveného rozvoje;

30. podtrhuje význam rovnosti mužů a žen pro dosažení udržitelného růstu v našich partnerských zemích. Kromě základní otázky z hlediska lidských práv jsou reformy, jejichž cílem je umožnit dívkám a ženám plně rozvinout svůj potenciál ve společnosti – bez diskriminace nebo hrozby násilí –, nejúčinnějším způsobem, jak naše partnerské země mohou rozvíjet své ekonomiky;

31. je toho názoru, že vytvoření pevných a účinnějších institucí vede k přiznání větší důležitosti otázkám distribuce, jež souvisí s rozdělením plodů růstu, příležitostí a podílu na rozhodování uvnitř zemí, přičemž nadále je třeba pokračovat v postupech decentralizace, které přiblíží instituce občanům. Proto je třeba podpořit řídicí schopnosti místních a regionálních orgánů partnerských zemí a inspiraci k tomu čerpat z programů jako TALEX nebo Erasmus, což by přispělo ke zlepšení ve využívání fondů spolupráce. Výbor by rovněž chtěl požádat Komisi, aby zavedla programy rozpočtové podpory konkrétních odvětví, jež by místním a regionálním orgánům rozvojových zemí usnadnily přístup k prostředkům;

32. uznává, že jedním ze zásadních aspektů rozvoje je dobrá vzdělávací politika, a pobízí EU k tomu, aby jednou z os její politiky rozvojové spolupráce byla podpora vzdělávání v těchto zemích;

33. připomíná, že k dosažení tohoto cíle je považováno za nezbytné podnit a podpořit v partnerských zemích (tam, kde je to potřebné) procesy decentralizace a snažit se o upevnění zásady subsidiarity v rámci rozdělení kompetencí. Decentralizace je vhodným způsobem, jak státy demokratizovat a pevněji je zasadit do společenské reality, a požadavkem potřebným k tomu, aby proces rozvoje zasáhl celé území a všechny společenské vrstvy;

Udržitelný rozvoj

34. souhlasí se zelenou knihou, že je třeba upozornit na význam otázek souvisejících s bojem proti změně klimatu a podporou biologické rozmanitosti ve všech strategiích rozvoje. Současně s tím připomíná, že změna klimatu a ostatní environmentální výzvy představují pro některé rozvojové země příležitost k získání možností rozvoje a ke zhodnocení svých přírodních a environmentálních zdrojů. Závazek, jež EU učinila v Kodani a potvrdila v Cancúnu, ukazuje na to, jaký význam se přikládá tomuto rozměru procesu rozvoje, a že je nezbytné podpořit úsilí partnerských zemí v otázce přizpůsobení se změně klimatu a zmírňování jejího dopadu;

35. v tomto ohledu lituje, že zelená kniha nenabízí ucelenější pohled na úlohu orgánů nižší než celostátní úrovně (regionálních a místních) při utváření důkladné environmentální strategie. Tyto celky mají klíčový význam pro provádění udržitelných strategií pro vodohospodářství, nakládání s odpady, energetické zásobování a ochranu křehkých ekosystémů;

36. souhlasí s tím, že otázky související s energetickým modelem přijatým danými zeměmi představují hlavní složku všech strategií environmentálně udržitelného rozvoje. Proto je nezbytné podpořit intenzivnější využívání energie z obnovitelných zdrojů. V souvislosti s touto oblastí vyzdvihuje, že zkušenosti EU mohou být pro rozvojové země užitečné, tím spíše, že některé rozvojové země mají pro rozvoj tohoto typu energetiky zvláštní podmínky;

37. navrhuje, aby byl podepsán pakt starostů a regionů mezinárodního charakteru zaměřený na poskytování energie všem občanům v rámci společných programů a prostřednictvím vhodného a specifického finančního nástroje;

38. vybízí k tomu, aby byl cíl, jímž je změnit energetický model (ve prospěch energie z obnovitelných zdrojů), doplněn

o další cíl, zaměřený na zlepšení energetické infrastruktury země a zajištění přiměřených podmínek přístupu k energii nejzranitelnějším skupinám obyvatel;

Zemědělství a zajišťování potravin

39. souhlasí s Komisí, že rozvoj venkova a zajištění potravin představují základní rozměry procesu rozvoje, neboť se týkají odvětví, jež je v procesech růstu a hospodářské transformace nejchudších zemí ústřední, je podmínkou pro výkon základního práva, které souvisí s přiměřenou výživou, dotýká se ostatních práv osob (jako jsou zdraví, vzdělání či práce) a má vliv na míru nezávislosti zemí na mezinárodním poli;

40. poznamenává, že současná krize s sebou přinesla abnormální růst cen surovin včetně potravin, že má velmi drsný dopad na podmínky zásobování nechudších zemí, zejména subsaharské Afriky, kde je řada zemí čistými dovozci potravin. Zdůrazňuje, že v důsledku toho může dojít k výraznému kroku zpět z hlediska dříve nabytých úspěchů v sociální rovině;

41. domnívá se, že tato situace je důsledkem čtyř faktorů: i) zvýšení poptávky velkých zemí s intenzivním růstem, jež povzbuzují masivní mezinárodní nákupy tohoto druhu produktů; ii) nedostatečné angažovanosti bohatých zemí a nedostatečných veřejných investic v rozvojových zemích v předchozích letech, pokud jde o investice nutné pro rozvoj venkova; iii) chování spekulantů, kteří v těchto produktech vidí zdroj výnosnosti a místo pro uložení svých prostředků; iv) dopadů environmentálních škod na úrodnost půdy a produktivitu zemědělství;

42. vybízí k tomu, aby politika spolupráce EU neopakovala předchozí chyby, a žádá, aby při definování strategie mezinárodní pomoci přiznala rozvoji venkova a zajišťování potravin v partnerských zemích vyšší prioritu. V této souvislosti připomíná, že EU má dlouholeté zkušenosti v oblasti rozvoje venkova, zemědělské politiky a podpory zajišťování potravin, které by mohly posloužit rozvojovým zemím;

43. rovněž požaduje, aby i v tomto případě byly zohledněny schopnosti a zkušenosti regionů. Místní a regionální orgány mají zkušenost s projektováním základních infrastruktur pro distribuci potravin, se studiem úrodnosti půdy a zacházením s plodinami v souladu s podmínkami prostředí, péčí o křehké místní ekosystémy a se sestavováním plánů pro zajištění zásobování obyvatel. Je tedy důležité, aby tyto subjekty byly v náležitě míře přítomné v politice spolupráce EU.

V Bruselu dne 11. května 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů na téma „na cestě k důraznější evropské reakci na katastrofy“

(2011/C 192/04)

VÝBOR REGIONŮ

- vyzdvihuje význam místní a regionální úrovně v oblasti civilní ochrany. Místní a regionální orgány jsou při boji s přírodními katastrofami a katastrofami způsobenými člověkem často v první linii, proto je nezbytné, aby byly zapojeny do vývoje v této oblasti, zejména s ohledem na to, že v mnohých členských státech má místní či regionální úroveň zákonodárnou pravomoc;
- podtrhuje důležitost závazku EU k podpoře opatření přijatých členskými státy. Škody vyvolané předchozími přírodními katastrofami a katastrofami způsobenými člověkem ukazují, že v některých členských státech musí být tato opatření ještě optimalizována. I v oblasti dalšího zintenzivňování mezinárodní a meziregionální spolupráce je ještě prostor pro zdokonalení. Zde může EU významně přispět k dalšímu zefektivnění spolupráce, a to především zlepšením koordinace;
- připomíná však rovněž, že civilní ochrana patří k původním úkolům členských států a jejich místní a regionální úrovně, jejichž pravomoci nesmí být narušovány;
- zdůrazňuje, že SFEU stanoví podpůrnou, koordinující a doplňující úlohu v oblasti reakce na katastrofy. Monitorovací a informační střediska (MIC) v oblasti civilní ochrany tudíž plní koordinující úlohu, zatímco EU nemá ani pravomoc sestavit vlastní jednotky, ani pravomoc převzít vedení jednotek a ostatních prostředků poskytnutých jednotlivými členskými státy. Veškerá plánování a opatření proto musejí být přizpůsobena a musejí probíhat v souladu s požadavky, jež členskými státy EU umožňují dodržovat zásadu subsidiarity;
- hlásí se k zásadám solidarity, spolupráce, koordinace a pomoci mezi členskými státy, regiony a místními orgány v rámci EU v oblasti civilní ochrany a sdílí názor Komise, že je zapotřebí ještě větší soudržnosti, účinnosti a zviditelnění, aby bylo dosaženo cíle integrovanější schopnosti EU reagovat na katastrofy.

Zpravodaj	pan Norbert KARTMANN (DE/ELS), poslanec zemského sněmu Hesenska
Odkaz	Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Na cestě k důraznější evropské reakci na katastrofy: úloha civilní ochrany a humanitární pomoci KOM(2010) 600 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Obecné připomínky

1. vítá záměr Komise zlepšit soudržnost politiky v oblasti reakce na katastrofy a vytvořit vyvážený společný přístup EU v oblasti civilní ochrany, jak to Výbor regionů požadoval již dříve ⁽¹⁾;

2. vyzdvihuje význam místní a regionální úrovně v oblasti civilní ochrany. Místní a regionální orgány jsou při boji s přírodními katastrofami a katastrofami způsobenými člověkem často v první linii, proto je nezbytné, aby byly zapojeny do vývoje v této oblasti, zejména s ohledem na to, že v mnohých členských státech má místní či regionální úroveň zákonodárnou pravomoc;

3. zejména v souvislosti s katastrofou v Japonsku potvrzuje důležitost účinného systému pomoci s krátkou dobou zareagování určeného k ochraně obyvatelstva, jenž lze v takovéto podobě zajistit pouze na místní a regionální úrovni. Zdůrazňuje požadavek vznesený v usnesení Výboru regionů Dopady přírodních katastrof v Japonsku a důsledky jaderné katastrofy: poučení pro Evropskou unii (CdR 123/2011), aby diskuse o ústředních otázkách bezpečnosti byla vedena s vědomím poznatků z Japonska a aby při ní byly zohledněny i nejnovější výsledky výzkumu. Vyzývá členské státy a regiony, aby přezkoumaly své současné plány civilní ochrany z hlediska těchto nejnovějších poznatků a v případě potřeby je přepracovaly;

4. vítá objasnění Komise, že schopnost EU reagovat na katastrofy má být posílena prostřednictvím jednotek a sil poskytnutých jednotlivými členskými státy. Výbor regionů podporuje strategii Komise, podle níž mají být na základě těchto stávajících struktur ještě efektivněji shromažďovány zdroje a má být koordinováno jejich využívání, aniž by to vedlo k dalšímu administrativnímu zatížení. Díky lepší koordinaci lze dosáhnout ještě účinnější pomoci lidem postiženým katastrofou;

5. při činnosti v oblasti civilní ochrany vyznává zásady solidarity, subsidiarity a prevence;

6. podtrhuje důležitost závazku EU k podpoře opatření přijatých členskými státy. Škody vyvolané předchozími přírodními katastrofami a katastrofami způsobenými člověkem ukazují, že v některých členských státech musí být tato opatření ještě optimalizována. I v oblasti dalšího zintenzivňování mezinárodní a meziregionální spolupráce je ještě prostor pro zdokonalení. Zde může EU významně přispět k dalšímu zefektivnění spolupráce, a to především zlepšením koordinace;

7. zdůrazňuje význam této problematiky v kontextu měnícího se klimatu. Četnost a závažnost přírodních katastrof je hrozivá, rostoucí nebezpečí představují obzvláště záplavy, sucha a lesní požáry, ale i škody způsobené chladem a sněhem;

8. zdůrazňuje také význam této otázky v souvislosti s jinými přírodními katastrofami. Tak je tomu v případě sopečných výbuchů nebo i zemětřesení, které – jak vyplývá ze statistik – postihují v nepravidelných časových intervalech jih Evropy a Turecko, ba dokonce i střední Evropu, a budou je postihovat i v budoucnu;

9. upozorňuje na to, že Lisabonská smlouva zavedla doložku solidarity (článek 222 SFEU), která stanoví, že si EU a její členské státy vzájemně napomáhají v případě přírodních nebo člověkem způsobených pohrom na území EU. Dále Výbor vítá posílení koordinující úlohy EU v souladu se zásadou subsidiarity a podporu spolupráce a vzájemné pomoci mezi členskými státy v souladu s čl. 6 druhou větou písm. f) ve spojení s čl. 2 odst. 5 SFEU a článkem 196 SFEU;

Analýza nedostatků

10. prohlašuje, že další činnost k posílení schopnosti reagovat na katastrofy a krizové situace musí vycházet ze strukturované analýzy výchozí situace a případných nedostatků, aby zde bylo možné vypracovat vhodné způsoby řešení;

11. zdůrazňuje, že je při tom důležité zjistit a zmapovat prostředky, jež jsou v jednotlivých členských státech k dispozici. V další fázi by se mělo – vedle opatření ke zlepšení koordinace a dostupnosti – na základě zjištěných stávajících prostředků prozkoumat, jaké jsou zde nedostatky a kde je zapotřebí, aby EU členské státy konkrétně podpořila při optimalizaci jejich opatření. Prováděcí opatření by se měla zakládat na podložených výsledcích analýzy;

⁽¹⁾ CdR 139/2009 fin.

Moduly evropské reakce na katastrofy

12. podporuje Komisi v jejím úsilí vytvořit systémy předběžného plánování, které by doplnily současnou koncepci *ad hoc* pomoci ze strany členských států;

13. sdílí názor Komise, že vypracování referenčních scénářů, zjištění a zmapování prostředků, jež jsou k dispozici v jednotlivých členských státech, na základě těchto scénářů a intenzivnější provádění cvičení jsou vhodnými opatřeními k docílení toho, aby bylo možné ještě účinněji a účelněji využívat stávající prostředky k ochraně občanů a kontrolovat je nebo je případně včas doplnit. Cenným prostředkem zde mohou být i odpovídající pohotovostní plány;

14. oceňuje snahy Komise o další zlepšení schopnosti reagovat na katastrofy. Mělo by se tak stát zdokonalením v zásadě již osvědčeného unijního mechanismu;

Zásady civilní ochrany: solidarita, subsidiarita a prevence

15. výslovně se hlásí k zásadě solidarity a vzájemné pomoci při katastrofách, která se projeví uzavřením řady mezinárodních a dvoustranných dohod a skutečným poskytováním pomoci mezi regiony. Různé formy přeshraniční spolupráce mezi regiony ukazují, že to jsou právě regiony, kdo podstatnou měrou přispívají k rychlé pomoci v případě katastrof. Tato úspěšná spolupráce rovněž zahrnuje společný cíl sestavení mapy rizik a posouzení možných nebezpečí. Regiony zde hrají klíčovou úlohu, poněvadž vzhledem k tomu, že jsou obzvláště postihovány přírodními katastrofami, vyvinuly služby civilní ochrany a získaly zkušenosti, které mohou být dále předávány do sousedních třetích zemí. Zejména nejvzdálenější regiony nashromáždily cenné zkušenosti, jež mohou být předány okolním regionům;

16. zdůrazňuje vlastní odpovědnost členských států v této oblasti a úpravu pravomocí podle práva EU v souladu s článkem 196 SFEU, jak nedávno zdůraznila i Rada pro obecné záležitosti ve svých závěrech ze dne 14. prosince 2010 ⁽²⁾;

17. opakuje, že by měly být podporovány také ty členské státy a regiony, jež jsou opakovaně postihovány přírodními katastrofami, aby na ně tyto státy či regiony dokázaly reagovat ještě rychleji a účinněji;

18. je toho názoru, že podpora ze strany EU při odstraňování případných nedostatků v jednotlivých oblastech by měla

probíhat především tak, aby mohly členské státy samy urychlovat budování a rozšiřování kapacit pro reakci na katastrofy na svém území v souladu s přijatými normami a požadavky EU;

19. zdůrazňuje, že SFEU stanoví podpůrnou, koordinující a doplňující úlohu v oblasti reakce na katastrofy. Monitorovací a informační střediska (MIC) v oblasti civilní ochrany tudíž plní koordinující úlohu, zatímco EU nemá ani pravomoc sestavit vlastní jednotky, ani pravomoc převzít vedení jednotek a ostatních prostředků poskytnutých jednotlivými členskými státy. Veškerá plánování a opatření proto musejí být přizpůsobena a musejí probíhat v souladu s požadavky, jež členskými státy EU umožňují dodržovat zásadu subsidiarity;

20. konstatuje, že jednotky a instituce na místní a regionální úrovni v členských státech mají ústřední úlohu ve struktuře civilní ochrany. Pro rychlou a účinnou reakci na katastrofy jsou nevhodnější místní, regionální a vnitrostátní síly. Pouze prostřednictvím plošné sítě odpovídajících preventivních opatření lze rychle a účinně bojovat s katastrofami a co nejvíce omezit jejich následky. Zkušenosti s nedávnými katastrofami (záplavy a lesní požáry) ukazují, jak důležitá je rychlost a důraznost pro úspěšnost reakce na katastrofy;

21. kromě toho považuje i nadále za nezbytnou intenzivní spolupráci regionů a oblastí, jež jsou vystaveny stejnému nebezpečí. Regiony coby orgány, kterým přísluší odpovědnost za účinnou a účelnou civilní ochranu přímo na místě, v této souvislosti opětovně zdůrazňují svou mimořádnou oddanost zásadě mezinárodní solidarity. V současné době existuje řada mezinárodních dohod a úmluv, jimiž se regiony zavázaly k vzájemné pomoci a které jsou základem úspěšné spolupráce. Regiony již v mnoha případech prokázaly, že jsou schopny tyto dohody realizovat v praxi. Z praktického hlediska může být velkým přínosem sestavení mapy rizik a posouzení možných nebezpečí;

22. prohlašuje, že plošně účinné civilní ochrany přímo na místě lze dosáhnout především s pomocí dobrovolníků. Posílení dobrovolnických struktur proto může účinně přispět ke zlepšení regionálních kapacit pro reakci na katastrofy. Výbor regionů vyzývá Komisi k tomu, aby napříště intenzivněji podporovala budování a rozšiřování dobrovolnických struktur v oblasti civilní ochrany v regionech, které si to přejí. Právě Evropský rok dobrovolnictví by měl být využit k podpoře členských států v jejich úsilí o vybudování odpovídajících struktur;

23. uznává, že obzvláště v kontextu rostoucího ohrožení přírodními katastrofami v důsledku změny klimatu získává mimořádnou důležitost otázka prevence. EU by proto měla zintenzivnit s tím související činnost a měla by především podpořit regiony při přijímání potřebných opatření, aby ke katastrofám vůbec nedocházelo nebo aby byly jejich následky do nejmenší. Zkušenosti s lesními požáry v jihoevropských zemích ukázaly, jak úspěšná mohou být preventivní opatření a jaký mají význam;

⁽²⁾ Závěry Rady pro obecné záležitosti ze 3060. zasedání konaného dne 14. prosince 2010.

Zásady humanitární pomoci

24. na základě organizačně-právních dohod mezi regiony (zúčastněnými stranami) se vyslovuje pro využívání součinnosti, jež vznikne na základě plánovaného posílení monitorovacího a informačního střediska (MIC) coby orgánu pro koordinaci intervencí v oblasti civilní ochrany a humanitární pomoci. Je však třeba dbát na to, aby zůstaly zachovány právní a strukturální rozdíly mezi oběma oblastmi;

25. podporuje snahy o větší sladění opatření humanitární pomoci s činností mezinárodních státních a nestátních humanitárních organizací. Díky intenzivnější spolupráci a možnosti využití elektronických databází jednotlivých zúčastněných stran (regionů) by se mělo zabránit zdvojování struktur. To platí zejména pro vytvoření vlastních skladišť EU pro humanitární pomoc. V oblasti věcné pomoci by se navíc mělo usilovat o součinnost mezi pomocí ze strany jednotlivých členských států a humanitární pomocí financovanou z prostředků EU a o koordinaci s ostatními aktéry, obzvláště s regiony, čímž by se měla zvyšovat účinnost této pomoci;

26. připomíná, že geostrategická poloha některých regionů, například nejvzdálenějších regionů, z nich dělá přední evropské aktéry, co se týče naléhavé humanitární intervence mimo území EU, jak ukázaly nedávné intervence, například v případě Haiti;

27. nejdůležitější úkol do budoucna spatřuje v lepším zviditelnění činností v oblasti reakce na katastrofy a humanitární pomoci. Cílem je nejen informovat občany Unie o reakci EU na katastrofy a politicky posílit Unii coby odpovědného a spolehlivého mezinárodního partnera, ale i poskytnout četným dobrovolníkům, díky nimž jsou tyto intervence vůbec možné, další motivaci pro jejich činnost. Důležitým prvkem pro zviditelnění je vytvoření společné komunikační strategie opírající se o počítačové nástroje a internet (databáze dostupných lidských zdrojů a prostředků). Tato strategie by měla také odpovídajícím způsobem popsat výkonnost stávajících mechanismů a struktur pomoci;

28. poukazuje na zkušenosti z nedávných mezinárodních intervencí při katastrofách, které ukázaly, že důležitým faktorem pro účinnou pomoc je rychlá a administrativně neztížená dostupnost přepravních kapacit. S ohledem na optimalizaci mezinárodních intervencí proto Výbor regionů výslovně vítá navrhované posílení spolufinancování nákladů na dopravu. V této souvislosti by se kromě toho mělo prozkoumat, jak by se dalo zlepšit poskytování a zprostředkovávání odpovídajících přepravních kapacit. Je zde třeba nalézt způsob, který by umožňoval rychlé a administrativně neztížené poskytování pomoci v postižených regionech bez dalších nákladů na dopravu. Cílem musí být, aby ten, kdo již poskytl potřebné prostředky, pokud možno nemusel nést náklady na dopravu;

29. vybízí k další cílené podpoře úspěšné meziregionální spolupráce v oblasti příslušných celostátních strategií prevence. Poukazuje na to, že iniciativa INTERREG se při výměně osvědčených postupů v oblasti prevence přírodních katastrof právě v přeshraničním kontextu velmi osvědčila. Zřízení Evropského seskupení pro územní spolupráci (ESÚS) může dále zlepšit provádění opatření v oblasti prevence katastrof, pokud jde o společné databáze, cvičení, hodnocení rizik, systémy včasného varování, transfer technologií a výměnu expertů;

30. kladně hodnotí požadavek Komise, aby byly co nejlépe využívány stávající prostředky a aby nedocházelo k dalšímu finančnímu a administrativnímu zatížení. To má zvláštní význam pro místní a regionální orgány, které sice disponují rozsáhlými znalostmi v oblasti předcházení katastrofám a reakce na ně, ale musejí si vystačit s omezenými rozpočtovými prostředky. To platí zejména pro oblast humanitární pomoci, na niž nejsou na úrovni místních a regionálních orgánů k dispozici zvláštní finanční prostředky, poněvadž tato pomoc nepatří k jejich původním úkolům;

Posílení a fungování monitorovacího a informačního střediska (MIC)

31. vítá plánované posílení monitorovacího a informačního střediska (MIC) coby orgánu pro koordinaci intervencí jak při katastrofách na území Unie, tak v rámci humanitární pomoci mimo EU, zejména v zemích, které jsou vůči katastrofám nejzranitelnější a které vykazují nejnižší tzv. index lidského rozvoje definovaný OSN. Je však třeba mít na paměti, že cílem není převzetí operačních úloh v této souvislosti. Operační odpovědnost musí být i nadále ponechána těm, kdo pomoc poskytují, protože ti ji dokáží vykonávat nejlépe;

Závěrečné připomínky

32. hlásí se k zásadám solidarity, spolupráce, koordinace a pomoci mezi členskými státy, regiony a místními orgány v rámci EU v oblasti civilní ochrany⁽³⁾ a sdílí názor Komise, že je zapotřebí ještě větší soudržnosti, účinnosti a zviditelnění, aby bylo dosaženo cíle integrovanější schopnosti EU reagovat na katastrofy;

33. připomíná však rovněž, že civilní ochrana patří k původním úkolům členských států a jejich místní a regionální úrovně, jejichž pravomoci nesmí být narušovány;

34. vzhledem k pravomocem EU v souladu s čl. 6 druhou větou písm. f) ve spojení s čl. 2 odst. 5 SFEU a článkem 196 SFEU proto vítá, že Komise nevyslyšela požadavek na zřízení evropské jednotky civilní ochrany;

⁽³⁾ Tento postoj byl vyjádřen již ve stanovisku CdR 116/2006 fin.

35. podporuje Komisi v jejím úsilí o vytvoření společného přístupu EU s cílem řídit oblast předcházení katastrofám, reakce na ně a vypořádávání se s jejich následky v souladu se smlouvami.

V Bruselu dne 11. května 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů na téma „Budoucnost szp do roku 2020: řešení problémů v oblasti potravin a přírodních zdrojů a územní problematiky“

(2011/C 192/05)

VÝBOR REGIONŮ

- zdůrazňuje, že přímé platby musí být i nadále kostrou stabilizace příjmů zemědělců jakožto odměna za poskytování veřejných statků a kompenzace za vyšší výrobní standardy EU pod podmínkou, že jejich oddělení nepovede k riziku zrušení výroby v oblastech s trvalým přírodním znevýhodněním;
- zdůrazňuje, že na SZP a politiku soudržnosti nelze nahlížet nezávisle na sobě. Územní cíle těchto politik musí být zejména na úrovni EU koordinovány více než doposud;
- opakuje svou podporu návrhu vytvořit společný strategický rámec, který by zahrnoval strukturální fondy a jiné fondy územního rozvoje, jako jsou EZFRV a Evropský rybářský fond;
- vyjadřuje své obavy ohledně prvních hlavních směrů, které Komise předložila v oblasti regulace zemědělských trhů pro období po roce 2013, a domnívá se, že budoucnost společné zemědělské politiky je neodmyslitelně spojená se zachováním mechanismů regulace veřejných trhů za účelem boje proti volatilitě cen a zajištění stabilních cen pro producenty a spotřebitele;
- konstatuje, že na budoucnost SZP je třeba hledět ve spojitosti s budoucností evropské obchodní politiky. Chce-li EU přispět k celosvětovému zajištění potravin, musí mezinárodní obchodní politika a politika EU i v rámci WTO i jiných organizací učinit vše, co je nutné k zajištění toho, že zemědělská produkce v EU bude mít spravedlivé podmínky;
- upozorňuje na zvláštní subsidiární pravomoci při formování budoucí politiky soudržnosti a zemědělské politiky. Aniž by se zpochybňoval společný přístup těchto politik a přidaná hodnota společné politiky, musí být místní a regionální orgány do utváření budoucích pilířů budoucí SZP zapojeny více než doposud. Vytvoření rámce víceúrovňové správy je zcela nezbytné, má-li být současně zachován společný přístup SZP, posíleny pravomoci obcí a zlepšeno přijímání ve společnosti;
- zdůrazňuje, že cílů společné zemědělské politiky lze dosáhnout jen tehdy, budou-li i po roce 2014 k dispozici dostatečné finanční prostředky.

Zpravodaj	pan Luis DURNWALDER (IT/ELS), zemský hejtman autonomní provincie Bolzano
Odkaz	Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Budoucnost SZP do roku 2020: Řešení problémů v oblasti potravin a přírodních zdrojů a územní problematiky KOM(2010) 672 v konečném znění

I. OBECNÉ PŘIPOMÍNKY

VÝBOR REGIONŮ

Konstatuje následující:

1. zemědělství je velmi důležité pro rozvoj venkovských oblastí v Evropě, neboť poskytuje pracovní místa pro téměř 30 milionů osob. Venkovské oblasti pokrývají 90 % území Evropské unie a žije v nich 60 % evropských občanů;

2. zemědělství umožňuje zajistit zásobování Evropanů potravinami, vytváří hospodářský cyklus, pracovní místa a rovněž také kvalitní prostor pro život, přispívá k hydrogeologické rovnováze daného území a zachovává kulturní krajinu a zvyky. Bez zemědělství by multifunkční a udržitelný rozvoj venkovských oblastí v Evropě nebyl možný;

3. společná zemědělská politika (SZP) je proto od založení Evropského hospodářského společenství jednou z jeho klíčových oblastí činnosti. SZP ukázala, že společná politika může mít pro evropskou společnost značnou přidanou hodnotu, přičemž cíle strategie Evropa 2020 lze podpořit prostřednictvím územních paktů;

4. SZP byla a je úspěšná i proto, jelikož během své dlouholeté existence neustále čelila novým výzvám v Evropě i ve světě a byla odpovídajícím způsobem přizpůsobena;

5. rámcové ekonomické podmínky, volatilita cen, snížení příjmů zemědělců, rostoucí poptávka po potravinách a zemědělských surovinách ve světě a nezbytná udržitelnost a ekologičnost výrobních metod (zejména větší ochrany klimatu a ochrany před negativními dopady změny klimatu na zemědělství, ale i lepších životních podmínek zvířat a řádné ochrany spotřebitelů z hlediska jak bezpečnosti potravin, tak zajištění dodávek v zemědělství) nyní vyžadují uspořádání SZP po roce 2013;

6. Výbor regionů již na svém 85. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 9. a 10. června 2010, přijal stanovisko z vlastní iniciativy o budoucnosti SZP po roce 2013, v němž vyjádřil názor, že SZP:

— musí zůstat společnou politikou,

— musí evropským občanům zajistit potravinovou soběstačnost a zabezpečit potraviny,

— musí zemědělským podnikům zaručit stabilní příjmy,

— musí být přínosem pro všechny výrobky, napomáhat zavádění alternativních zemědělských metod a podporovat zaměstnanost a udržitelné obhospodařování území,

— musí upřednostňovat takové výrobní systémy, jež jsou šetrné k životnímu prostředí a přírodním zdrojům, včetně krajiny a biologické rozmanitosti,

— musí zohledňovat přírodní nebo geografická znevýhodnění (hory, ostrovy, řídké obydlené oblasti, nejvzdálenější regiony),

— musí se soustředit na zemědělství a výživu,

— musí rozvíjet a zjednodušit určitá pravidla svého provádění a způsoby řízení v rámci 1. a 2. pilíře SZP, zejména větším a lepším zapojením místních orgánů,

— musí mít k dispozici finanční prostředky odpovídající výzvám a problémům, které bude v budoucnosti řešit;

7. Výbor regionů přijal dne 27. ledna 2011 předběžné stanovisko k tématu Místní potravinové systémy, v němž zdůraznil význam evropského zemědělství, které má mnoho aspektů, a přidanou hodnotu místního marketingu pro environmentální, sociální a ekonomické potřeby;

8. v návaznosti na práci VR týkající se reformy SZP a v reakci na sdělení z listopadu 2010 Výbor regionů bere na vědomí a souhlasí s tím, že Komise ve svém sdělení přejímá mnoho bodů uvedených ve výše jmenovaném stanovisku Výboru regionů, a zdůrazňuje, že tyto body mají svoji platnost a musí být při reformě SZP zohledněny;

9. Výbor regionů zdůrazňuje zejména význam SZP – především jejího 2. pilíře – pro celkový rozvoj venkovských oblastí v Evropě. Ten má naopak mnoho společných bodů s politikou soudržnosti, a proto na tyto oblasti politiky nelze nahlížet nezávisle na sobě, přestože jsou svébytné a nezbytné samy o sobě. Územní cíle těchto politik musí být zejména na úrovni EU koordinovány více než doposud. Výbor regionů zdůrazňuje, že je nutné vyčlenit dostatečné prostředky na osu 3 v rámci 2. pilíře, aby byla zlepšena kvalita života na venkově a podpořena diversifikace venkovské ekonomiky;

10. Výbor regionů vyzdvihuje zvláštní subsidiární pravomoci při formování budoucí politiky soudržnosti a zemědělské politiky. Aniž by se zpochybňoval společný přístup těchto politik a přidaná hodnota společné politiky, musí být místní a regionální orgány do utváření budoucích pilířů budoucí SZP zapojeny více než doposud. Vytvoření rámce víceúrovňové správy (na vnitrostátní, regionální a místní úrovni) je zcela nezbytné, má-li být současně zachován společný přístup SZP, posíleny pravomoci obcí a zlepšeno přijímání ve společnosti. Zároveň se však musí zamezit tomu, že tato zásada subsidiarity povede ke zbytečné přemíře úrovní plánování, a tím i k neúnosným administrativním nákladům;

Úkoly SZP

Dále konstatuje následující:

11. poptávka po potravinách poroste na celém světě. To je způsobeno jednak očekávaným celosvětovým přírůstkem obyvatelstva, jednak i zvýšením kupní síly a s tím souvisejícími změnami ve způsobu stravování v mnoha rozvíjejících se zemích. SZP, jejímž hlavním úkolem je obživa lidí v Evropě a zajištění potravinové rovnováhy, může a musí přispět k uspokojení této rostoucí celosvětové poptávky. Kromě toho zemědělství rovněž významně přispívá k poskytování veřejných statků, což se může projevit zejména v dodávkách energie a obnovitelných zdrojů, jež bezprostředně nekonkurují produkci potravin, a k zachování dynamických venkovských oblastí;

12. v této souvislosti je na budoucnost SZP třeba hledět ve spojitosti s budoucností evropské obchodní politiky. Chce-li EU přispět k celosvětovému zajištění potravin, musí mezinárodní obchodní politika a politika EU i v rámci WTO zajistit, že zemědělská produkce v EU bude mít spravedlivé podmínky. Pokud musí zemědělci dodržovat podmínky přesahující rámec mezinárodních norem a vyvolávající dodatečné náklady, je třeba tyto dodatečné náklady zohlednit v dovozních režimech stanovených v mezinárodních obchodních dohodách;

13. zemědělská činnost je mimořádně úzce spjata s životním prostředím. Udržitelné využívání přírodních zdrojů tedy není jen oprávněným cílem společnosti, ale i životně důležitým zájmem pro samotné zemědělce a pro zachování potenciálu zemědělské produkce. Zemědělství by proto rovněž mělo pomoci čelit výzvám změny klimatu, snižování úrodnosti půdy, nedostatku vody a jejího znečišťování, ztráty životního prostoru a biologické rozmanitosti a SZP musí podporovat nová řešení těchto nadcházejících problémů;

14. přitom je třeba vyzdvihnout zejména úlohu, kterou má zemědělství v boji proti změně klimatu. Zemědělci již vyvinuli velké úsilí o podstatné snížení emisí skleníkových plynů. Kromě toho se však musí intenzivně pracovat i na přípravě strategií přizpůsobení se, aby zemědělství mohlo i v budoucnosti plnit výše jmenovanou funkci. Rovněž je však třeba vyzdvihnout úlohu, kterou může plnit půda jako úložiště CO₂ – zároveň s tím se také zlepšuje její produkční kapacita, jelikož stoupá její obsah organické složky, pokud jde o ukládání uhlíku v dřevitých porostech. Zemědělství je jedním z odvětví, která jsou k řešení tohoto problému klíčová. Přispívá k udržitelnému zabezpečení dodávek energie a k rozvoji lehkého chemického průmyslu na základě obnovitelných zdrojů. Zvláštní úlohu zde mají i regiony a obce, které podporují inovativní energetická řešení využívající i biomasu. Nejvýznamnějším udržitelným zdrojem energie je v tomto směru dřevo. Proto je nutné i nadále podporovat jak lesnictví v rámci rozvoje venkova v regionech, v nichž lesy významně přispívají k ochraně, k boji proti erozi a k atraktivitě pro cestovní ruch, tak i využívání štěpky z prořezávání dřevitých porostů;

15. Výbor regionů podporuje názor Komise, že zemědělská politika musí i nadále stavět na dvou vzájemně sladěných pilířích, přičemž dosavadní zaměření pilířů by mělo být zachováno. Výbor nicméně zdůrazňuje význam většího upřesnění mezi cíli stanovenými pro oba pilíře;

16. přímé platby v rámci 1. pilíře zajišťují příjem zemědělcům, jsou platbami zemědělcům za poskytování veřejných statků – jako jsou ochrana krajiny, ochrana životního prostředí a zajišťování potravin, jichž se evropští občané dnes již nechtějí vzdát –, snaží se kompenzovat přísné normy EU vůči konkurentům na světovém trhu a umožňují tlumit vliv volatility trhu;

17. druhý pilíř podporuje rozvoj venkovských oblastí. Proto musí být přizpůsobován specifickým potřebám jednotlivých regionů a na jeho podobě se musí podílet i místní a regionální orgány, neboť nesou odpovědnost za spolufinancování v rámci 2. pilíře;

18. Výbor regionů zdůrazňuje, že cílů společné zemědělské politiky lze dosáhnout jen tehdy, budou-li i po roce 2014 k dispozici dostatečné finanční prostředky;

II. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

Přímé platby

19. zdůrazňuje, že přímé platby musí být i nadále kostrou stabilizace příjmů zemědělců jakožto odměna za poskytování veřejných statků a kompenzace za vyšší výrobní standardy EU pod podmínkou, že jejich oddělení nepovede k riziku zrušení výroby v oblastech s trvalým přírodním znevýhodněním;

20. podporuje požadavek, aby bylo rozdělování přímých plateb v budoucnosti spravedlivější, neboť stávající systém přímých plateb opírající se o množství vyprodukované v minulosti narušuje hospodářskou soutěž v EU a musí být nahrazen systémem, v němž se se všemi formami zemědělské výroby v Evropské unii bude zacházet stejně;

21. domnívá se, že v zájmu zamezení nerovnováhy na trhu v EU musí být jednotné platby v Evropě dále přizpůsobovány. Zdůrazňuje však, že při přidělování prostředků jednotlivým členským státům musí být zohledněny oba pilíře;

22. je pro to, aby se pokračovalo v modelu oddělených jednotných plateb, podporuje návrhy Komise na co nejrychlejší ukončení původního systému individuálního přidělování jednotných plateb, a souhlasí tudíž s přechodem na regionalizované platby;

23. zdůrazňuje, že při tomto postupném přechodu je třeba se vyvarovat nerovného rozdělování jednotných plateb v rámci členských států, které je důsledkem modelu původního rozdělování, neboť to odporuje principu oddělení od produkce a způsobilo to – a stále způsobuje – nepříjemnou nerovnováhu na trhu v členských státech, nicméně zdůrazňuje, že je třeba stanovit přechodné období, jež by zemědělským podnikům umožnilo se přizpůsobit novému režimu plateb;

24. podporuje Komisi v jejím návrhu zavést horní hranici pro jednotné platby. Zdůrazňuje, že tato hranice musí zohledňovat různé typy podniků, sdružování podniků a příspěvek podniku k zaměstnanosti, jakož i počet členů v případě právnických osob, a že nesmí bránit strukturálním změnám v zemědělství v Evropské unii, které si žádá doba;

25. upozorňuje na úvahu Komise, že i v budoucnosti se na územích se specifickými problémy a u forem zemědělství, které jsou mimořádně důležité pro další existenci zemědělství v těchto

oblastech, budou muset vázané platby uplatňovat. V této souvislosti poukazujeme na význam býložravých hospodářských zvířat pro horské oblasti, arktické oblasti, ostrovní regiony a oblasti s nízkou hustotou obyvatelstva, všechny systémy produkce, jež kvůli změně klimatu a obtížnosti terénu vyžadují zvláštní podporu, a zejména pro zachování mlékařství v těchto oblastech i po vypršení systému kvót v odvětví mléka. Bez fungujícího mlékařství nelze zemědělskou půdu, především louky a pastviny v horských oblastech, vrchovinách a středoziemních lesích s pastvinami, zachovat. Obdobně mají i málo úrodné olivové háje klíčový význam pro vrchoviny a další oblasti, kde zemědělství trpí klimatickým znevýhodněním. Zároveň je pro zachování evropských ekosystémů pastvin a zemědělství v určitých evropských regionech stejně důležité udržet odvětví produkce hovězího, skopového a kozího masa. Ztrátou těchto ploch pro zemědělství by zmizela jedinečná kulturní krajina v těchto oblastech. Chov hovězího dobytka navíc zaručuje využití okrajových půdních ploch také v příměstských oblastech. To je důležité pro zachování volného prostoru (např. jako záplavového území) a jeho současné částečné hospodářské využití. Bez vázaných plateb je udržitelnost tohoto odvětví ohrožena, což by znamenalo, že by tuto roli nemohlo dále plnit;

26. je nutné vyčerpat limity pro vázanou podporu povolenou WTO;

27. podporuje doporučení Komise zvýšit jednotné platby pro znevýhodněné oblasti, a tím kompenzovat vyšší náklady příslušných podniků na produkci a podpořit plošné zemědělství v celé Evropě. Zdůrazňuje, že toto zvýšení je ve smyslu spravedlivého zaručení příjmů zemědělců ve všech evropských regionech oprávněné a nutné;

28. zdůrazňuje, že SZP a zemědělci nesmí být jedinými aktivními subjekty v boji proti novým environmentálním výzvám, zvláště ne bez navýšení finančního příspěvku na tento účel;

29. zdůrazňuje, že agroenvironmentální programy v 2. pilíři musí přispívat k dosažení cíle ekologičtěji zaměřeného zemědělství. V této souvislosti poukazujeme na skutečnost, že některé členské státy využívají méně než 10 % celkového rozpočtu v rámci 2. pilíře, takže zemědělcům agroenvironmentální programy téměř nenabízejí. Proto navrhuje, aby všechny členské státy musely v budoucnosti využívat alespoň 10 % celkového rozpočtu na agroenvironmentální programy v rámci 2. pilíře a aby k tomu mohlo být využito snížené spolufinancování ve výši nejméně 10 %;

30. domnívá se, že ekologické zemědělství a integrované zemědělství je třeba ve společné zemědělské politice lépe podporovat, neboť jsou součástí politiky udržitelného rozvoje;

31. vzhledem k rychlému stárnutí aktivních zemědělců v Evropské unii považuje za naléhavě nutné naplánovat dodatečná opatření pro mladé zemědělce. Podpora mladých zemědělců, která dosud spadala do 2. pilíře, se neprokázala dostatečná k tomu, aby zastavila pokračující stárnutí aktivních zemědělců. V současnosti je v EU pouze 7 % zemědělců mladších 35 let, zatímco jedna třetina je starších 65 let. Proto se musí prozkoumat, zda by bylo možné zvýšit přímé platby pro mladé zemědělce v rámci 1. pilíře, aby tak mladí lidé dostali dodatečnou pobídku k práci v zemědělství;

32. zdůrazňuje, že je potřeba zajistit vhodné veřejné služby pro mladší generace, aby zakládaly zemědělské podniky ve venkovských oblastech. Tím, že budou podněcovány k získávání inovativních a k životnímu prostředí šetrných systémů produkce a že jim budou poskytovány nové alternativní ekonomické příležitosti, může být zachována zemědělská výkonnost venkova;

33. podporuje návrh Komise zavést jednoduchý a specifický režim podpor pro drobné zemědělce s cílem zachovat malé zemědělské podniky, který by umožnil poskytovat těmto podnikům dodatečné podpory, zejména i ve znevýhodněných oblastech, a snížit byrokracii. Přitom zdůrazňuje, že 82 % zemědělců v Evropě dostává podporu nepřesahující 5 000 eur, takže snížení byrokracie spojené s drobnými zemědělci by znamenalo značné omezení byrokratické zátěže a větší přijímání SZP ze strany zemědělců;

34. zdůrazňuje, že je třeba zjednodušit podmíněnost a integrovaný administrativní a kontrolní systém (IACS), aniž by byla zpochybněna funkčnost tohoto systému. Výchozím bodem k tomu je zavedení klíčových kritérií pro kontrolu podmíněnosti v praxi, která budou platná v celé EU, a snížení kontrolních kvót pro podmíněnost a pro IACS na polovinu s cílem sladit požadavky a kontroly v jednotlivých evropských regionech, pokud členské státy prokáží, že jsou jejich systémy funkční a že uplatňují horní hranici tolerance odpovídající skutečnosti;

35. sdílí názor Komise, že přímé platby by měly být omezeny pouze na aktivní zemědělce, přičemž však nesmějí být znevýhodňováni zemědělci, pro něž je zemědělství vedlejším příjmem a kteří jsou zejména ve znevýhodněných oblastech velmi důležití pro zachování zemědělství; navrhuje však, aby Komise předložila základní definice „aktivního zemědělce“ a „zemědělské půdy“, jež by bylo možné doplnit na úrovni členských států či regionů;

36. domnívá se, že v oblastech, na něž se dosud vztahovala zvláštní organizace trhu a u nichž tedy systém jednotných plateb oddělených od produkce nebyl uplatněn vůbec nebo jen částečně (např. co se týče ovoce, zeleniny, vína či cukru), by tato zvláštní organizace trhu měla být zachována;

Tržní opatření

37. vyjadřuje své obavy ohledně prvních hlavních směrů, které Komise předložila v oblasti regulace zemědělských trhů pro období po roce 2013, a domnívá se, že budoucnost společné zemědělské politiky je neodmyslitelně spojená se zachováním mechanismů regulace veřejných trhů za účelem boje proti volatilitě cen a zajištění stabilních cen pro producenty a spotřebitele;

38. poukazuje na skutečnost, že zásada preference EU musí i nadále zůstat hlavní zásadou SZP a že zásadní měrou přispívá k zachování potravinové soběstačnosti Evropy;

39. zastává názor, že přetrvávající tržní nástroje, jako jsou intervence, soukromé a veřejné skladování a vývozní dotace omezené na citlivé produkty, se ukázaly být bezpodmínečně nutné, a proto by měly zůstat zachovány, neboť jsou záchrannou sítí se samostatnou rozpočtovou linií;

40. upozorňuje na skutečnost, že oddělení plateb způsobilo větší zaměření evropského zemědělství na trh, tento vývoj se však projevil silnou volatilitou cen, která může ohrozit další existenci podniků;

41. poukazuje na to, že tržní nástroje musí být koncipovány tak, aby zajišťovaly zásobování zemědělských trhů, chránily zemědělce před nenadálým poklesem cen a příjmů a omezovaly nestálost cen, které spotřebitelé musejí platit za potraviny;

42. domnívá se, že musí nutně dojít k vylepšení těchto nástrojů. Je třeba přezkoumat možnost rozšíření seznamu výrobků určených k dočasnému uskladnění, rozšířením období intervence a uskutečněním opatření na dočasné pozastavení produkce. Stejně tak je potřeba vhodnými prostředky předcházet zneužívání v oblasti obchodování se zemědělskými surovinami, aniž by došlo k narušení řádného fungování trhů. Hlavním cílem je vyhnout se výkyvům na trhu v důsledku zemědělských nebo zdravotních krizí;

43. upozorňuje na to, že podíl zemědělců na přidané hodnotě, jež se vytváří v rámci celého potravinového řetězce, neustále klesá a že musí být vytvořeny tržní nástroje, které tento vývoj zastaví. V této souvislosti vyzývá Komisi, aby ve všech oblastech produkce vypracovala rámcové předpisy pro sdružování producentů a zakládání organizací producentů a meziprofesionálních organizací, a posílila tak postavení zemědělců v potravinovém řetězci. Sdružování producentů a společné uvádění na trh by navíc mělo být podporováno v prvé řadě v případě produkce mléka v oblastech s přírodním znevýhodněním nebo v jiných oblastech se zranitelnou strukturou či systémy produkce, aby se zmírnily dopady ukončení režimu kvót na mléko a zabránilo se přesunu produkce jinam;

44. uvítal by, kdyby Evropská komise provedla šetření o dopadu zprostředkovatelů prodeje na výrobce potravin, distributory, dodavatele, spotřebitele a širší prostředí;

45. domnívá se, že je třeba přezkoumat právní předpisy Unie, které se týkají hospodářské soutěže, s cílem umožnit skutečnou rovnováhu potravinového řetězce;

46. domnívá se, že vedle veřejných nástrojů na řízení trhů je třeba rozvíjet systémy vzájemného preventivního zabezpečení, jako je pojištění proti vícenásobnému riziku, a že v tomto směru musí mít členské státy možnosti, aby podporovaly sdružování a kooperace zemědělců mezi sebou navzájem za účelem vzájemného zajištění nebo propojení spolu s dalšími články v potravinovém řetězci, což by vedlo k omezení byrokratické zátěže;

47. zdůrazňuje, že EU v uplynulých letech vyvinula velké úsilí o ukončení režimu vývozních dotací. Poukazuje však zároveň i na to, že konečné zrušení tohoto tržního nástroje musí záviset i na ochotě třetích zemí zcela od tohoto nástroje v mezinárodním obchodě v rámci WTO upustit. V tom případě jsou nutné nástroje na podporu vývozu, které budou slučitelné s pravidly WTO;

48. vyzývá Komisi, aby přesně prozkoumala důsledky ukončení stávajících režimů kvót a přijala opatření na zajištění výrobních a zpracovatelských struktur;

49. žádá Komisi, aby v rámci budoucích návrhů ohledně regulace odvětví cukru a izoglukózy zohledňovala přístup, který zajistí evropskou produkci a příjmy pro pěstitele cukrové řepy s cílem uchovat tuto plodinu a stávající cukrovarny;

50. v této souvislosti vyzývá Komisi, aby zintenzivnila své úsilí v oblasti výzkumu a vývoje inovací a při propagaci. Žádá proto, aby se v budoucích evropských programech výzkumu a vývoje věnovala stálá pozornost výzkumu v oblasti potravin;

51. vyzývá Komisi, aby v rámci obchodní politiky (zejména dvoustranných dohod) odhodlaně zastupovala i zájmy evropského zemědělství a zohlednila dopady obchodní politiky na SZP (zejména dvoustranných dohod nebo dohod v rámci WTO) a na evropské zemědělství, kdežto pro účely zajištění evropských norem udržitelnosti na celosvětové úrovni jsou klíčovým faktorem jednání v rámci WTO;

52. v této souvislosti upozorňuje, že spotřebitelé mají právo požadovat přísné normy zemědělství v EU v oblasti sociálních práv, bezpečnosti potravin, ochrany životního prostředí, jakosti

a dobrých životních podmínek zvířat i u dovážených potravin. To je třeba při mezinárodních a dvoustranných obchodních jednáních neúnavně bránit;

Rozvoj venkova

53. konstatuje, že přes úsilí EU v oblasti SZP a politiky soudržnosti četné venkovské oblasti v Evropě nadále trpí úbytkem obyvatelstva a negativním vývojem a jejich úroveň rozvoje je pod průměrem EU a hluboko pod úrovní většiny městských oblastí;

54. upozorňuje na specifickou roli zemědělců v příměstských oblastech, kde mohou být venkovské a zemědělské zdroje pod intenzivním tlakem. Zdůrazňuje, že by se tato produkce potravin a veřejných statků blízko městského osídlení měla zachovat;

55. proto zdůrazňuje význam 2. pilíře společné zemědělské politiky pro celkový rozvoj venkovských oblastí, včetně příměstských;

56. zdůrazňuje význam 2. pilíře SZP pro modernizaci zemědělství, zachování sociálně-ekonomického zlepšení zemědělských struktur a zejména i pro zachování a zlepšení venkovských oblastí a jejich komunit obecně. Proto je třeba mít politiku rozvoje venkova, která by zohledňovala konkurenceschopnost zemědělství. Část této politiky by měla být vyhrazena na opatření v oblasti zemědělských struktur a infrastruktury a v oblasti zemědělsko-potravinářského průmyslu;

57. vyzdvihuje skutečnost, že rozvoj venkova může mít významný přínos k uskutečnění cílů EU vytyčených ve strategii Evropa 2020. Musí však být naprosto jasné, kde bude hranice mezi úkoly tematických politik EU a jejich finančními zdroji (konkrétně v oblasti klimatu či energetiky) a co by měly podporovat fondy SZP (nebo regionální fondy);

58. konstatuje, že opatření na rozvoj venkova jsou součástí 2. pilíře SZP a tím i opatřením zemědělské politiky, zároveň však vykazují mnoho společných bodů s politikou soudržnosti. Proto je nutné cíle 2. pilíře zemědělské politiky a politiky soudržnosti při plánování vzájemně sladit, aby se zamezilo veškerým možným duplicitám či „šedým zónám“, aby byly využity synergie a aby se zemědělství znovu stalo ohniskem zájmu politiky venkova. V této souvislosti Výbor žádá, aby byla harmonizována správní pravidla, kterými se řídí různé evropské fondy;

59. opakuje svou podporu návrhu vytvořit společný strategický rámec, který by zahrnoval strukturální fondy a jiné fondy územního rozvoje, jako jsou EZFRV a Evropský rybářský fond;

60. požaduje, aby byly při formování 2. pilíře zemědělské politiky obzvláště respektovány subsidiární pravomoci regionů tím, že při přípravě bude uplatněn přístup skutečné víceúrovňové správy, jenž zohlední mimořádnou důležitost a kompetenci regionů při uzpůsobování opatření specifickým potřebám regionů. V tomto kontextu zdůrazňuje subsidiární přístup 2. pilíře, podle nějž členské státy či regiony v závislosti na regionálních podmínkách na svoji vlastní zodpovědnost zvolí opatření, která budou přijata;

61. domnívá se proto, že plnění politiky rozvoje venkova a poskytování finančních prostředků od nejnižší úrovně by mělo být v první řadě řešeno prostřednictvím pevných místních partnerství pro rozvoj;

62. vzhledem k rychlému stárnutí aktivních evropských zemědělců považuje za naléhavě nutné naplánovat atraktivní opatření pro mladé zemědělce s cílem přilákat do tohoto odvětví nové síly, a rozšířit tak podporu mladým zemědělcům, která byla dosud nabízena v rámci 2. pilíře;

63. rovněž požaduje, aby byla přijata zvláštní opatření za účelem provádění návrhů obsažených v „balíčku opatření zaměřených na jakost“, jako je např. propagace modernizace zemědělských podniků, které vyrábějí kvalitní produkty, a podpora informačních kampaní pro spotřebitele;

64. považuje za nutné rozšířit podnikatelské poradenství nad rámec podmíněnosti na všechny důležité oblasti poradenství (výrobní technologie, podniková ekonomika, zvládání nových výzev, zavádění inovací, otázky environmentálního managementu, opatření na podporu zmírnění změny klimatu atd.) a v rámci 2. pilíře vytvořit vhodná opatření k jejich podpoře. Středem pozornosti by přitom měla být podpora akreditovaných poradenských služeb. Cílem musí být to, aby všichni zemědělci v EU dostali možnost přístupu ke kvalitnímu odbornému poradenství bez ohledu na to, zda tyto služby poskytuje stát, veřejné orgány nebo soukromé společnosti;

65. zdůrazňuje zvláštní význam diverzifikace pro malé zemědělské podniky, pro podniky ve znevýhodněných oblastech či v nejsevernějších regionech s velmi nízkou hustotou obyvatelstva a v ostrovních, přeshraničních a horských oblastech a požaduje v této souvislosti vytvoření motivačních opatření;

66. vyzdvihuje význam nabídky kvalitních vzdělávacích opatření pro odvětví zemědělství, zejména na období po

ukončení odborné přípravy. Rychlé změny v zemědělství a v potravinářském průmyslu i v celém okolí vyžadují celoživotní vzdělávání;

67. podporuje úsilí Komise stimulovat v rámci 2. pilíře zemědělské politiky spolupráci zemědělců, zejména i při společném využívání podnikových prostředků při uvádění produktů na trh, při společné organizaci práce nebo při společném úsilí v oblasti chovu zvířat, a tím snižovat konkurenční nevýhodu malých podniků;

68. vyzdvihuje důležitost 2. pilíře SZP zejména pro podniky ve znevýhodněných oblastech, a proto podporuje návrh Komise i nadále nabízet vyrovnávací příspěvky jakožto část plánu rozvoje venkova. Přitom navrhuje zachovat stávající volnost při utváření a zvýšit stávající horní hranici, aby byly zohledněny potřeby v mimořádně strukturálně znevýhodněných horských oblastech a v příměstských oblastech se silnou urbanizací venkova. Dále navrhuje podpořit nejsevernější regiony s velmi nízkou hustotou obyvatelstva a ostrovní, přeshraniční a horské oblasti prostřednictvím zvláštního balíčku opatření, jako jsou například příspěvky na náklady na sběr, zvláštní opatření pro pastviny či platby za biologickou rozmanitost a uznání produktů z horských oblastí v rámci přezkumu politiky EU v oblasti jakosti;

69. zdůrazňuje, že v mnoha evropských regionech musí být lepší konkurenceschopnost nutně podpořena lepší zemědělskou infrastrukturou. Dále zdůrazňuje, že inovace jsou nezbytným předpokladem pro přizpůsobení se změně klimatu, pro zvýšení účinnosti využívání zdrojů a pro optimalizaci řízení společností, a je proto nutné je více podporovat;

70. upozorňuje na skutečnost, že Komise chce sjednotit nové vymezování přechodných znevýhodněných oblastí v celé EU a vyslovuje obavy ohledně provádění tohoto přezkumu. Je toho názoru, že nová kritéria, jež jsou prosazována, musejí být cílená a členskými státy a regiony přitom musí být poskytnuta dostatečná subsidiarita a flexibilita. Zdůrazňuje, že nové vymezení bude v každém případě zmírněno stanovením přiměřených přechodných období;

71. upozorňuje, že vzhledem k výzvám spojeným se změnou klimatu a k potřebě udržitelného rozvoje venkova je nutné posílit a usnadnit podporu opatření, jež mají za cíl udržitelné využívání vodních zdrojů v zemědělství, a to snížením spotřeby a znečištěním, stejně jako opatřeními podporujícím obohacování podzemních zdrojů vod (např. údržba zadržovacích teras na ostrovech a v horských oblastech, zvyšování úrodnosti půdy) a také opatřeními pro prevenci škod a pro obnovu zemědělské infrastruktury poškozené klimatickými katastrofami;

72. upozorňuje na význam agroenvironmentálních programů a požaduje, aby všechny členské státy musely v budoucnosti vyčleňovat alespoň 10 % svého rozpočtu, který mají k dispozici, na agroenvironmentální programy v zemědělství, čímž účinně přispějí k udržitelnosti v zemědělství, jakož i k uznání zemědělských systémů vysoké přírodní hodnoty, které umožňují zachovávat a obnovovat biologickou rozmanitost v zemědělských oblastech a pomáhají zaručit lepší ochranu vody a půdy;

73. zdůrazňuje, že do agroenvironmentálních programů musí být opět zavedeny pobídky, aby se zvýšilo jejich přijímání v zemědělství. Musí být také ohodnoceny externality, které jsou důsledkem uvedených zemědělských metod;

74. domnívá se, že uskutečňování opatření z plánu rozvoje venkova lze značně usnadnit možností spolufinancování třetími stranami;

75. zdůrazňuje, že pro bezpečnost mnoha venkovských oblastí, především horských regionů, a pro atraktivitu pro cestovní ruch má mimořádný význam aktivní lesní hospodářství, a proto by regiony měly mít možnost podporovat lesní hospodářství v rámci plánu rozvoje venkova;

76. vyzdvihuje význam iniciativy LEADER pro integrovaný rozvoj venkovských oblastí zejména i z důvodu přístupu

zdola nahoru, který se ukázal být velmi účinným, a požaduje, aby Komise tento přístup nabízela a posilovala i v budoucnosti. LEADER však musí být v budoucnosti flexibilnější a musí upřednostňovat inovační přístupy. Musí být také poskytnuty lepší možnosti koordinovat v rámci iniciativy LEADER různé projekty spadající do plánů místního rozvoje. Stávající platný systém os se při vypracování plánů rozvoje venkova neosvědčil, neboť je nepružný. Proto je třeba poskytnout místním orgánům a regionům větší flexibilitu, aby byly více zohledněny místní potřeby. Je nutné zjednodušit provádění plánů rozvoje venkova, zejména co se týče podávání zpráv;

77. domnívá se dále, že iniciativa LEADER by se měl využívat současně s modelem místních partnerství pro rozvoj, který je založen na místních strategiích rozvoje vycházejících z nejnižší úrovně a zahrnujících víceodvětvová opatření, spolupráci v oblasti inovací a vytváření sítí;

78. domnívá se, že omezení podpory investic do potravinářských podniků musí být přizpůsobena strukturálnímu vývoji (zvýšení, popř. zrušení hranic pro malé a střední podniky);

79. zdůrazňuje, že náklady na plánování, provádění plánů, hodnocení, monitorování a poradenství v mezidobě příliš vzrostly, a proto musí být podstatně omezeny.

V Bruselu dne 11. května 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

III

(Přípravné akty)

VÝBOR REGIONŮ

90. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ, KTERÉ SE KONALO VE DNECH 11. A 12. KVĚTNA 2011

Stanovisko Výboru regionů na téma „Ambiciózní evropská politika ve prospěch zemědělských režimů jakosti“

(2011/C 192/06)

VÝBOR REGIONŮ

- zastává názor, že jakost zemědělských produktů EU je jednou z hlavních přidaných hodnot SZP a jednou z jejich největších předností na světových trzích; domnívá se tedy, že politika jakosti musí představovat jednu z hlavních os SZP po roce 2013, a žádá, aby byly v rámci budoucí SZP vytvořeny uzpůsobené nástroje s cílem posílit, prosadit a podpořit rozvíjení režimů jakosti;
- je toho názoru, že je zásadně důležité zachovat vyvážené rozložení hospodářské činnosti na území Evropské unie vycházející z odlišných modelů rozvoje; právě na základě diferenciací na trzích mohou nejméně zvýhodněné venkovské oblasti pokračovat v zemědělské výrobě založené na stávajících režimech jakosti, které je třeba posilovat a rozvíjet; tento diferencovaný přístup zemědělských trhů platí především pro horské produkty i pro místní výrobu, jejíž hodnota může být prosazována v rámci krátkých odbytových kanálů;
- soudí, že ochrana prostřednictvím označení „horský zemědělský produkt“ by trvale přispěla k hospodářskému rozvoji, územnímu plánování a ochraně životního prostředí;
- zdůrazňuje, že pro rozvoj místních potravinových systémů je nezbytné vytvořit na evropské úrovni specifické označení a rozvinout nástroje v rámci druhého pilíře SZP s cílem podpořit výrobce v této aktivitě, a žádá tedy Komisi, aby za tímto účelem předložila návrhy na doplnění nařízení o politice jakosti zemědělských produktů Unie;
- soudí, že nelze oddělit hospodářský úspěch a další existenci vysoce hodnotných zemědělských produktů ve specifických režimech jakosti od řízení nabídky;
- v návaznosti na předchozí přijatá stanoviska doporučuje vyloučit geneticky modifikované organismy ze specifikací oficiálních označení jakosti;
- žádá, aby byla posílena mezinárodní ochrana zeměpisných označení.

Zpravodaj	pan René SOUCHON (FR/SES), předseda regionální rady Auvergne
Odkaz	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o režimech jakosti zemědělských produktů KOM(2010) 733 v konečném znění

I. PROBLEMATIKA A CÍLE

VÝBOR REGIONŮ,

A. Politika jakosti, základní složka SZP a hlavní přednost evropských zemědělských produktů na mezinárodních trzích

1. konstatuje, že normy Evropské unie týkající se bezpečnosti a jakosti potravin jsou jedny z nejpřísnějších na světě;

2. zastává názor, že jakost zemědělských produktů EU je jednou z hlavních přidaných hodnot SZP a jednou z jejich největších předností na světových trzích;

3. připomíná, že kolektivně řízené režimy jakosti jsou nedílnou součástí kulturních, zemědělských a kulinářských tradic Evropské unie. Tyto režimy jakosti jsou společným dědicím, které je nutné chránit a rozvíjet;

4. poznamenává, že rozlišení na základě jakosti umožňuje optimalizovat přidanou hodnotu v jednotlivých odvětvích tím, že budou splňovány náročné požadavky spotřebitelů v EU a výrobních podniků;

5. zdůrazňuje, že v kontextu cenové krize zemědělských surovin mají odvětví diferencované jakosti stabilizační vliv na územní celky. Zavedení odvětví diferencované jakosti umožňuje rozvíjet investice, výzkum a inovace a zajistit spravedlivější přerozdělení přidané hodnoty v jednotlivých odvětvích ve prospěch výrobců;

6. domnívá se tedy, že politika jakosti musí představovat jednu z hlavních os SZP po roce 2013;

7. žádá, aby společná zemědělská politika po roce 2013 nadále plnila úlohu aktivní podpory vysokých norem pro evropské zemědělské produkty, což má podle jeho názoru zásadní význam;

8. soudí, že nelze oddělit hospodářský úspěch a další existenci vysoce hodnotných zemědělských produktů ve specifických režimech jakosti od řízení nabídky. Neúměrný nárůst objemu produktů mimo obvyklé segmenty trhu, v nichž je hodnota těchto produktů oceňována, způsobuje standardizaci produktu. Tato standardizace má za následek snížení ceny,

což může vést k úplnému zániku produktu. Ekonomické modely režimů jakosti jsou z ekonomického hlediska přínosné pouze proto, že se odlišují od standardního modelu. Jejich zobecnění a tedy standardizace zákonitě dospívají k opouštění nejvíce zranitelných oblastí;

9. poznamenává, že současné mechanismy neumožňují uspokojivým způsobem sdružit evropské, národní a regionální finanční prostředky do společných akcí prováděných seskupeními a regiony. Ukazuje se totiž, že pouze hlavní zeměpisná označení mohou získat samofinancování, které je nezbytné při využívání evropských fondů;

B. Režimy jakosti, hlavní nástroj územního plánování a rozvoje venkovských oblastí

Konstatuje, že:

10. režimy jakosti jsou pro řadu zemědělských územních celků prostředkem zapojení do globalizace díky uznání specifických odborných znalostí a vysoké nabídce jakosti pro spotřebitele;

11. rozměr plánování venkova je zásadní a neoddelitelnou součástí úvah o režimech jakosti. Tyto režimy se přímo podílejí na hospodářské dynamice venkovských oblastí, kde jsou používány;

12. venkovské oblasti Evropské unie jsou různorodé a představují řadu velmi rozdílných území. Jejich zemědělské, půdní, klimatické i logistické a tržní podmínky jsou tedy velmi proměnlivé;

13. v kontextu globalizace a současné mezinárodní hospodářské soutěže musí mít nejvíce znevýhodněné oblasti možnost používat mechanismy, jejichž cílem je umožnit rozvíjení zvláštních modelů a získání specifické charakteristiky svých zemědělských produktů na trhu v povědomí spotřebitele. Je tedy zásadní, aby byly zachovány existující mechanismy kompenzující konkurenční znevýhodnění znevýhodněných oblastí a všechny venkovské oblasti Unie měly přístup k nástrojům pro prosazování hodnoty a pro diferenciaci svých produktů na místních, evropských nebo mezinárodních trzích;

Zdůrazňuje, že:

14. specifické a přísnější podmínky výroby, které jsou vlastní režimům jakosti, představují vyšší výrobní náklady a větší úsilí na straně výrobce. Spotřebitelé souhlasí s tím, že za toto úsilí zaplatí spravedlivou cenu výměnou za produkt, který považují za lepší nebo typický;

15. pravidla hospodářské soutěže, která se dnes uplatňují, jsou prospěšná pro oblasti, které mají již nejvíce výhod z hlediska výrobních nákladů. Naopak nejméně zvýhodněné oblasti jsou negativně postiženy z důvodu zásady konkurenceschopnosti nákladů;

Zastává tedy názor, že:

16. je zásadně důležité zachovat vyvážené rozložení hospodářské činnosti na území Evropské unie vycházející z odlišných modelů rozvoje;

17. právě na základě diferenciací na trzích mohou nejméně zvýhodněné venkovské oblasti pokračovat v zemědělské výrobě založené na stávajících režimech jakosti, které je třeba posilovat a rozvíjet;

18. tento diferencovaný přístup zemědělských trhů platí především pro horské produkty i pro místní výrobu, jejíž hodnota může být prosazována v rámci krátkých odbytových kanálů;

II. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

C. Ochrana a podpora jakosti v mezinárodním obchodě

19. zdůrazňuje, že uznání režimů jakosti má zásadní význam v rámci mezinárodního obchodu. Toto uznání je třeba pojímat jinak, než je tomu v případě logiky vlastní značky. Zásada označení původu je založena na vlastnictví a společném dědictví, které se liší od soukromého vlastnictví. Je proto žádoucí posílit mezinárodní ochranu zeměpisných označení;

20. v návaznosti na předchozí přijatá stanoviska tedy znovu žádá o to, aby bylo posíleno uznání zeměpisných označení a právní rámec, jenž se na tato označení vztahuje. Toto posílení musí umožnit dosažení skutečně účinné a trvalé ochrany režimů jakosti na mezinárodní úrovni;

21. zastává zvláště názor, že Evropská unie musí zintenzívnit své úsilí o zlepšení ochrany zeměpisných označení (CHZO a CHOP) při jednáních v rámci Světové obchodní organizace a WIPO;

22. konkrétně doporučuje:

- a) rozšíření ochrany poskytované článkem 23 dohody TRIPS o aspektech práv duševního vlastnictví, které se týkají obchodu, na všechny zemědělské produkty,
- b) vytvoření multilaterálního rejstříku zeměpisných označení na mezinárodní úrovni,
- c) uzavření dvoustranných dohod mezi EU a třetími zeměmi za účelem vzájemného uznání všech CHZO a CHOP;

23. klade však otázky ohledně rizik plynoucích z některých bilaterálních dohod, které jsou v současnosti projednávány, co se týče vzájemného uznávání produktů, na něž se vztahuje zeměpisné označení. Je třeba zajistit, aby uzavření těchto dohod nevedlo k tomu, že budou na evropský trh zavedeny produkty ze třetích zemí se zeměpisným označením, jejichž míra požadavků a kontroly by však nebyla sladěna s evropskými normami;

24. doporučuje stanovit jasná opatření s cílem předejít uvádění výrobků, jejichž označení není v souladu s právními předpisy týkajícími se jakosti zemědělských produktů EU, na trh v EU nebo jejich vývozu;

D. Vyjasnění a posílení definice zeměpisného označení

25. pochybuje o opodstatněnosti změny definice CHOP a CHZO, kterou navrhuje Evropská komise v návrhu nařízení;

26. co se týče případného dopadu zrušení odkazů na jednotlivé fáze přípravy produktů, výslovně žádá Evropskou komisi, aby zajistila, že tato změna nezpůsobí snížení ochrany nebo zneužívání;

27. pochybuje rovněž o tom, zda je užitečné vypracovat specifické definice pro jednotlivé typy produktů, a zdůrazňuje, že zohlednění případných specifík týkajících se fází výroby některých typů produktů nesmí mít negativní dopad na jednotnost a provázanost režimů zeměpisných označení na evropské úrovni;

28. žádá Evropskou komisi, aby jasně uvedla postup, který hodlá použít pro přenesené pravomoci, a doporučuje předběžnou konzultaci všech zainteresovaných stran;

E. Podpora a diferenciacie horských produktů

29. zaznamenává, že produkty horského zemědělství mají v povědomí spotřebitelů silnou identitu a jsou typické pro způsoby výroby, jež jsou většinou extenzivní nebo tradiční. Tyto produkty představují cenné veřejné statky a mají vysokou hodnotu pro místní hospodářství;

30. připomíná, že horské oblasti tvoří přibližně 40 % evropského území v širokém slova smyslu, ⁽¹⁾ 18 % rodinných zemědělských hospodářství a 15 % užitkové zemědělské plochy v Evropě ⁽²⁾. S rozšířením se navíc podíl horských oblastí na území Evropské unie ještě zvýší; ⁽³⁾

31. věří, že uznání horských produktů a jejich specifické označování je součástí politiky, kterou je třeba neprodleně začlenit do globální politiky jakosti zemědělské produkce Evropské unie. Toto začlenění musí být provedeno v návaznosti na uznání horských oblastí ve společné zemědělské politice;

32. je toho názoru, že schopnost výrobců horských produktů co nejlépe prosazovat jejich hodnotu v rámci režimů jakosti je vzhledem k jejich nižší produktivitě nutnou podmínkou jejich další existence; ⁽⁴⁾ což spotřebitelům přináší přímé výhody z hlediska jakosti ⁽⁵⁾;

33. zdůrazňuje, že horské produkty jsou specifické z důvodu místa původu a metod výroby a zpracování; ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Mountain areas in Europe, studie vypracovaná NORDRegio pro Evropskou komisi (GR REGIO, 2004).

⁽²⁾ Peak performance: New insights into Mountain Farming in the European Union, pracovní dokument útvarů Komise, prosinec 2009.

⁽³⁾ Europe's ecological Backbone: recognising the true value of our mountains, září 2010, publikace Evropské agentury pro životní prostředí č. 6/2010.

⁽⁴⁾ Peak performance: New insights into Mountain Farming in the European Union, pracovní dokument útvarů Komise, prosinec 2009: produktivita horských zemědělských podniků ve znevýhodněných oblastech je o 28 % nižší ve srovnání s jinými než horskými zemědělskými podniky ve znevýhodněných oblastech a o 40 % ve srovnání s oblastmi, které znevýhodněné nejsou.

⁽⁵⁾ La composante milieu physique dans l'effet terroir pour la production fromagère: quelques réflexions à partir du cas des fromages des Alpes du Nord. Jean-Marcel Dorioz, Philippe Fleury, Jean-Baptiste Coulon, Bruno Martin. Courrier de l'environnement de l'INRA n°40, červen 2000, <http://www.inra.fr/dpenv/pdf/DoriozD27.pdf>.

⁽⁶⁾ Horské produkty v Evropě: výsledky, závěry a konkrétní realizace, listopad 2004, str. 7. a 17.

34. je přesvědčen, že ochrana označení „horský zemědělský produkt“ by s poměrně nízkými náklady umožnila lépe prosazovat hodnotu horských produktů a lépe tyto produkty chránit (včetně zemědělských produktů a produktů chovu spolu s jejich místním zpracováním) tím, že se bude podporovat ve všech členských státech vytvoření segmentu trhu věnovaného prosazování hodnoty těchto produktů. To by zajistilo udržování a rozvíjení tradic, kultury a dědictví horských oblastí, jelikož by bylo podpořeno zakotvení výrobních a zpracovatelských struktur v daných územích;

35. soudí tedy, že tato ochrana prostřednictvím označení „horský zemědělský produkt“ by trvale přispěla k hospodářskému rozvoji, územnímu plánování a ochraně životního prostředí. Tyto otázky mají velký význam v regionech, kde pokles zemědělské činnosti souvisí s poškozováním životního prostředí, rozvíjením „přírodních“ rizik a narušováním sociální, hospodářské a kulturní struktury;

36. poukazuje na to, že je obtížně poskytnout číselné údaje v evropském měřítku o trzích s horskými produkty, jelikož tento pojem nebyl na evropské úrovni stanoven. Konstatujeme však skutečný pozitivní dopad v některých odvětvích v případech, kdy byla hospodářským subjektům poskytnuta možnost specifického prosazování hodnoty. Jako příklad lze uvést mlékárenskou výrobu ve Francouzském středohoří; ⁽⁷⁾

37. připomíná, že se již několikrát zasadil o zavedení nepovinných vyhrazených údajů pro produkty horského zemědělství, a v tomto stanovisku znovu žádá o to, aby byly neprodleně zohledněny horské zemědělské produkty v rámci budoucí politiky jakosti Evropské unie;

38. zdůrazňuje rovněž, že regiony by měly plnit důležitou úlohu při definování těchto údajů týkajících se horských produktů a při podpoře vytváření odvětví v rámci politiky rozvoje venkova zaměřené na jednotlivá území;

⁽⁷⁾ Nově vytvořená značka horského mléka by měla umožnit prosazovat hodnotu 3 až 4 milionů litrů konzumního mléka, což představuje 1/3 produkce Francouzského středohoří: <http://www.leprogres.fr/fr/region/la-haute-loire/haute-loire/article/3939334,183/Une-marque-Montagne-pour-le-lait-du-Massif-central.html>. Příklady ve Švýcarsku ukazují, že přidaná hodnota může dosáhnout 30 % oproti běžnému konzumnímu mléku (magazín Montagna, červenec 2010). Horské mléko představuje 11,5 % mléka produkovaného v Evropě a produkuje jej každý pátý či šestý mlékárenský závod. Výrobní náklady jsou o 12 % vyšší ve srovnání s výrobními náklady v nížinách a odměňování je nižší než 1 000 EUR / roční pracovní jednotku. Podpory toto znevýhodnění kompenzují pouze z 34 % („Evropské horské mléko – ohrožený symbol“, Institut chovu CNIEL, květen 2009, str. 7).

F. Podpora krátkých odbytových kanálů a přímého prodeje

39. v návaznosti na dříve přijaté stanovisko k místním potravinovým systémům⁽⁸⁾ soudí, že podpora krátkých odbytových kanálů a přímého prodeje má zásadní význam. Připomíná, že v témže stanovisku Výbor definoval „místní potravinový systém“ jako kombinaci čtyř faktorů: krátkého odbytového řetězce; krátké fyzické vzdálenosti mezi místem produkce a místem spotřeby; pracovního postupu, který rovněž zohledňuje dopravu, distribuci, zpracování zbytkových proudů, energii z obnovitelných zdrojů, marketing, podporu a řízení kvality; pracovního postupu, který je řízen na místní a regionální úrovni. Zdůrazňuje, že krátké odbytové kanály umožňují přemístit zemědělskou výrobu a zakotvit ji na původním území, což usnadňuje spotřebu výrobků na místních trzích. Krátké odbytové kanály přispívají k vhodnému rozložení zemědělské činnosti na celém území Unie a mají pozitivní vliv na životní prostředí, pokud je tato výroba uzpůsobena přírodním podmínkám daného území;

40. poukazuje rovněž na hospodářský význam krátkých odbytových kanálů, které mohou umožnit jistým výrobcům zvýšit jejich příjem tím, že jim připadnou marže odvětví, které má příliš dlouhé odbytové kanály. Tito výrobci totiž obvykle nemohou čelit vyjednávacím pravidlům a podmínkám zavádění na trh zemědělsko-potravinářských subjektů, které mají silnou obchodní převahu;

41. co se týče podpory krátkých odbytových kanálů, upřesňuje, že:

- a) se jedná zejména o to, přiblížit místo výroby místu spotřeby zpracovaných či nezpracovaných potravin, a tedy podporovat co nejkratší výrobní, zpracovatelské a obchodní řetězce z hlediska vzdálenosti. Toto přiblížení v důsledku umožní snížit zbytečné emise skleníkových plynů způsobené příliš dlouhými a složitými odbytovými kanály;
- b) systémy přímého prodeje malých výrobců na místních trzích patří mezi tyto krátké odbytové kanály a musí být plně začleněny do globální politiky zemědělské produkce Evropské unie. Tyto krátké odbytové kanály umožňují znovu vytvořit silnou vazbu mezi výrobcem a spotřebitelem. Rovněž umožňují snadněji zajistit možnost zpětného vysledování, a tím dodat spotřebiteli důvěru ohledně původu toho, co konzumuje;
- c) princip krátkých odbytových kanálů nespočívá pouze v omezení počtu prostředníků mezi výrobcem a spotřebitelem.

Tento princip musí především umožnit stimulaci zemědělsko-potravinářského odvětví na místní a regionální úrovni. Tyto krátké odbytové kanály zahrnují místní výrobce, zpracovatele a distributory, kteří se všichni přímo i nepřímo podílejí na dynamice venkovských oblastí;

- d) tento postup musí povinně provázet lepší rozdělení přidané hodnoty po celé délce řetězce a umožnit především výrobcům, aby jim tato přidaná hodnota znovu připadla;

42. je toho názoru, že pro rozvoj místních potravinových systémů je nezbytné vytvořit na evropské úrovni specifické označení a rozvinout nástroje v rámci druhého pilíře SZP s cílem podpořit výrobce v této aktivitě;

43. žádá tedy Komisi, aby předložila návrhy na vytvoření nového loga a na stanovení vlastní identity pro místní produkty prodávané v rámci místního potravinového systému. Tyto identifikační údaje doplní nařízení o politice jakosti zemědělských produktů Unie;

44. důrazně podporuje iniciativy Komise týkající se rozšíření povinného označování místa hospodaření na produktu a povzbudil by obdobné iniciativy povinného označování pro odvětví pohostinství;

45. zdůrazňuje, že toto nové označení by rovněž mohlo být řešením pro tisíce tradičních výrobních aktivit evropských území, které si nutně nepřejí klást důraz na zeměpisné označení;

46. přeje si také upozornit Evropskou komisi, Evropský parlament a Radu na to, že je nezbytné upravit předpisy pro veřejné zakázky s cílem usnadnit nákup místních zemědělských produktů pro orgány veřejné správy. Článek 26 směrnice 2004/18/ES v této souvislosti uvádí, že veřejní zadavatelé mohou ve specifikacích zohlednit sociální a environmentální aspekty;

47. žádá, aby byl pozměněn článek 53 směrnice 2004/18/ES tak, aby byly výslovně zohledněny kritéria blízkosti nebo kritéria snížení emisí CO₂ způsobených přepravou zboží;

48. dále zdůrazňuje, že regiony by mohly spravovat výše uvedené nové označení „krátké odbytové kanály“, jelikož mohou nejlépe zohlednit místní a kulturní specifika výroby. Regiony jsou spolu s evropskými fondy též prioritním partnerem pro podporu těchto výrobků;

⁽⁸⁾ PŘEDBĚŽNÉ STANOVISKO Výboru regionů k tématu MÍSTNÍ POTRAVINOVÉ SYSTÉMY, přijaté na plenárním zasedání 27. ledna 2011, zpravodajka: paní Lenie DWARSHUIS-VAN DE BEEK (NL/ALDE), členka výkonné rady provincie Jižní Holandsko.

G. Podpora a rozvoj zaručených tradičních specialit

49. upozorňuje na to, že systém zaručených tradičních specialit umožňuje zachovat či dokonce rozvíjet některé tradiční zemědělsko-potravinářské druhy výroby. Podstatnou část hodnoty těchto zaručených tradičních specialit přináší oproti převážně většině současných velkovýrobních zemědělsko-potravinářských produktů sám výrobce. Tyto produkty tak přispívají k pestré zemědělsko-potravinářské nabídce a propagují bohaté evropské gastronomické tradice;

50. podle jeho názoru by bylo vhodné na úrovni Evropské unie vypracovat soupis všech produktů, na nichž stojí tradiční evropské kulinářské umění. To by umožnilo vytvořit základ pro případné uznání zaručených tradičních specialit. Bylo by to navíc v souladu s mezinárodní iniciativou UNESCO a umožnilo by to rozšířit obdobné aktivity prováděné několika členskými státy;

H. Vyloučení geneticky modifikovaných organismů z jakostních produktů

51. v návaznosti na předchozí přijatá stanoviska doporučuje vyloučit geneticky modifikované organismy ze specifikací oficiálních označení jakosti. Členské státy by mohly toto vyloučení postupně zavést v rozumné lhůtě nejvýše pěti let, aby výrobci mohli přijmout nezbytná technická opatření. Během tohoto období by bylo vhodné zavést alternativní zásobovací řetězce, což by umožnilo nahradit používání geneticky modifikovaných organismů v surovinách, zvláště v krmivu pro zvířata;

52. soudí, že je zásadně nezbytné výslovně zakázat používání geneticky modifikovaných organismů ve všech fázích výroby produktu s oficiálním označením jakosti. Tento zákaz by umožnil v režimech jakosti zaručit zachování tradičních metod výroby a typických charakteristik;

53. zastává názor, že zákaz geneticky modifikovaných organismů ve specifikacích je v krátkodobém časovém horizontu nezbytnou podmínkou pro zachování transparentnosti a důvěryhodnosti režimů jakosti u spotřebitelů;

54. zdůrazňuje, že je stále naléhavější změnit specifikace pro oficiální označení jakosti, jelikož vznikají soukromé iniciativy nesouvisející s jakostními produkty, které zaručují produkty „bez geneticky modifikovaných organismů“;

55. zdůrazňuje rovněž, že rozvoj trhu s produkty s oficiálním označením jakosti a zaručeně bez geneticky modifikovaných organismů je příležitostí pro výrobce, jelikož poptávka evropských spotřebitelů v této oblasti je velice vysoká;

56. věří, že hodnota produktů s oficiálním označením jakosti a bez geneticky modifikovaných organismů bude moci být u spotřebitelů prosazována stejně jako produkty ekologického zemědělství. Toto prosazování hodnoty ve skutečnosti zajistí stálý lepší odbyt, čímž by se kompenzovalo případné překročení nákladů, které by museli výrobci nést v krátkém časovém horizontu;

57. zdůrazňuje, že vyloučení geneticky modifikovaných organismů z produktů s oficiálním označením jakosti musí být provázeno aktivní strategií v oblasti produkce a dodávek rostlinných bílkovin bez geneticky modifikovaných organismů na úrovni Evropské unie. Tato strategie je neodlučitelná od globálního pěstování plodin bez geneticky modifikovaných organismů v Evropě. Proto představuje významnou příležitost pro rozvíjení bílkovinných plodin v Evropě, jejichž zemědělské a ekologické výhody jsou všeobecně uznávány. Tuto politiku rozvíjení odvětví bílkovinných plodin bez geneticky modifikovaných organismů je třeba provádět v rámci SZP prostřednictvím specifických zemědělsko-ekologických podpor;

58. doporučuje proto, aby se provedla studie rozvoje plodin bohatých na bílkoviny a neobsahujících geneticky modifikované organismy (hrách, bob polní), které se jeví jako nejlepší zdroj⁽⁹⁾ pro odvětví bílkovin bez geneticky modifikovaných organismů;

59. domnívá se, že vícenáklady, které vzniknou vyloučením geneticky modifikovaných organismů ze specifikací produktů nesoucích oficiální označení jakosti, bude možné minimalizovat postupným zaváděním rozloženým na pět let, že pokud budou tyto vícenáklady rozloženy na celý dodavatelský řetězec, budou pro spotřebitele minimální (ve výši několika centů na kilogram)⁽¹⁰⁾, a že výhody, které přinesou plodiny bohaté na rostlinné bílkoviny a neobsahující geneticky modifikované organismy životnímu prostředí, vykompenzují ve střednědobém a dlouhodobém časovém horizontu celkovou výši těchto vícenákladů⁽¹¹⁾;

60. zdůrazňuje, že je nutné označovat kvalitní produkty vyrobené ze surovin (maso, vejce, mléko atd.) vzniklých transformací krmiv vyrobených z geneticky modifikovaných organismů, aby se zamezilo určité nekalé hospodářské soutěži mezi domácí výrobou bez použití geneticky modifikovaných organismů a výrobou pocházející z mezinárodního trhu, která je naopak používá;

⁽⁹⁾ Tyto dvě plodiny se v současnosti ve velké míře pěstují ve Francii (hrách) a Velké Británii (bob polní).

⁽¹⁰⁾ Milanese, J. Quel avenir pour les filières animales „sans OGM“ en France? Illustration par le poulet Label Rouge. 3. dny výzkumu v oblasti sociálních studií, INRA SFER CIRAD, 9., 10. a 11. prosince 2009, Montpellier, Francie, <http://www.sfer.asso.fr/content/download/2981/27271/version/1/file/B3+-+Milanese.pdf>.

⁽¹¹⁾ La relance des légumineuses dans le cadre d'un plan protéines: quels bénéfices environnementaux? Generální komisariát pro udržitelný rozvoj, Francie, 2009, http://www.developpement-durable.gouv.fr/IMG/pdf/E_D15.pdf.

I. Řízení výroby

61. zastává názor, že regulace a řízení nabídky jakostních zemědělských produktů jsou hlavním úkolem zemědělské politiky, ⁽¹²⁾ a ačkoli režimy jakosti nepodléhají zákonům fungování standardizovaných trhů, jsou přesto vystaveny rizikům trhu;

62. je přesvědčen, že rozvoj a udržování režimů jakosti jsou neoddelitelné od dohodnuté politiky řízení nabídky. Zvýšení produktivity nebo objemu produkováného na určitém území je často v rozporu s ochranou životního prostředí a zachování jakosti a charakteristik produktu;

63. soudí rovněž, že bez řízení výroby se může nekontrolovaný nárůst prodáváného objemu v některých případech odrazit na značném snížení ceny placené výrobcům, čímž tito výrobci ztratí o tuto výrobu zájem. V oblastech s přírodním znevýhodněním navíc nemohou výrobci kompenzovat pokles cen jakostních výrobků zvýšením objemu jejich výroby. Vzhledem k této neschopnosti se přizpůsobit budou tedy odsouzeni k zániku;

64. domnívá se tedy, že zemědělské režimy jakosti se musí osvobodit od zásady soutěže založené pouze na cenách a že trvalost režimu jakosti se nemůže zakládat na zvětšování objemu, ale naopak na jakosti, která je výrobku vlastní a ospravedlňuje vyšší cenu, již je spotřebitel ochoten zaplatit;

65. v návaznosti na předchozí přijatá stanoviska tedy žádá o to, aby byly vytvořeny nástroje pro řízení výroby odvětví diferencované jakosti, a vyzývá Evropskou komisi, aby navrhla specifické nástroje pro správu těchto trhů;

J. Zlepšení komunikace a podpora rozvoje režimů jakosti

66. zastává názor, že spotřebitel se spolupodílí na přemísťování a usídlování zemědělské výroby, jelikož právě na něm závisí její zisk;

67. je toho názoru, že aby se mohl spotřebitel aktivně podílet na výhodách poskytovaných režimy jakosti, je třeba posílit informování o podmínkách výroby. Spotřebiteli je třeba

poskytnout nezbytné nástroje pro rozeznání čtyř oficiálních evropských log a odlišit je od vlastních obchodních značek spojovaných se zeměpisnými názvy;

68. považuje za nutné rozšířit využívání grafických symbolů stanovených Radou či Komisí pro označování jakostních zemědělských výrobků zemědělskými subjekty a učinit je systematickým a lépe informovat spotřebitele o významu a důležitosti těchto symbolů;

69. žádá, aby byly v rámci budoucí SZP vytvořeny uzpůsobené nástroje s cílem posílit, prosadit a podpořit rozvíjení režimů jakosti;

70. žádá zvláště, aby byla v rámci druhého pilíře SZP přijata opatření, jejichž cílem je zlepšit či nahradit stávající opatření EZFRV zaměřená na podporu a prosazování režimů jakosti, a to prostřednictvím:

- a) lepšího zohlednění povinností výrobců týkajících se jakostních produktů,
- b) úplnější podpory poskytované seskupení výrobců, co se týče fází souvisejících s certifikací, kontrolou, podporou nebo předběžných studií,
- c) možnosti financovat CHOP nebo CHZO ve fázi přechodné ochrany,
- d) možnosti financovat kolektivní akce několika CHOP a CHZO a žádat o státní a regionální spolufinancování;

K. Zjednodušení a zlepšení provádění politiky jakosti

71. připomíná, že působení EU v oblasti jakosti zemědělských produktů je nezbytné pro to, aby byla zajištěna účinná ochrana těchto produktů a byly zaručeny spolehlivé informace pro spotřebitele;

72. vítá návrhy Evropské komise usilující o modernizaci předpisů a snížení administrativní zátěže pro výrobce, zvláště co se týče registrace produktů;

⁽¹²⁾ Giraud-Héraud Eric, Soler Louis-Georges. Quelle légitimité à des mécanismes de régulation de l'offre dans les appellations d'origine protégées? In: Économie rurale. N°277-278, 2003, s. 123-134, http://www.persee.fr/web/revues/home/prescript/article/ecoru_0013-0559_2003_num_277_1_5441.

73. vítá rovněž uznání úlohy a zodpovědnosti seskupení výrobců v oblasti správy zeměpisných označení;
74. schvaluje návrh Komise, jenž usiluje o jednodušší a lepší zaměření režimu vztahujícího se na zaručené tradiční speciality.

V Bruselu dne 12. května 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů na téma „Balíček předpisů týkajících se mléka“

(2011/C 192/07)

VÝBOR REGIONŮ

- připomíná, že produkce mléka má v Evropské unii velký význam. V mnohých členských státech a regionech je produkce mléka důležitým pilířem regionálního hospodářství a tvorby přidané hodnoty v zemědělství. Produkce mléka přitom plní významnou ekologickou úlohu, dlouhodobě ovlivňuje kulturní krajinu a je důležitým zaměstnavatelem ve venkovských oblastech;
- domnívá se, že proces reformy musí zohlednit regionální a strukturální rozdíly v chovu mléčného skotu a v mlékárenském průmyslu. V řadě regionů se mléko vyrábí převážně v malých a středně velkých rodinných podnicích, zatímco v jiných jsou pro oblast produkce mléka typické velké zemědělské podniky. Reformy v odvětví mléka proto tyto struktury nesmí ohrozit, zejména ne ty, které přispívají k udržitelnému růstu;
- podporuje iniciativu Komise, jejímž cílem je zavést určitá jednotná pravidla pro organizace producentů mléka v EU, aby se producenti mléka mohli sdružovat ve všech regionech, a to i přeshraničně;
- proto považuje za adekvátní, aby byla členskými státy i nadále ponechána možnost uznávat organizace producentů a jejich sdružení v odvětví mléka podle vnitrostátních právních předpisů a v souladu s určitými ustanoveními práva EU;
- vítá návrh Komise povolit mezioborové organizace v odvětví mléka a mléčných výrobků, což má dodat důležité podněty v oblasti výzkumu a vývoje, podpory ekologické výroby a podpory odbytu;
- konstatuje, že pro perspektivní produkci mléka v EU je nezbytná spolehlivá a reakceschopná záchranná síť, která dokáže rychle a účinně reagovat na mimořádné změny trhu a cen.

Zpravodajka	paní Emilia MÜLLER (DE/ELS), ministryně pro spolkové a evropské záležitosti Svobodného státu Bavorsko
Odkazy	Zpráva Evropské komise Evropskému parlamentu a Radě – Vývoj situace na trhu a následné podmínky pro hladké postupné ukončení režimu mléčných kvót KOM(2010) 727 v konečném znění Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o smluvní vztahy v odvětví mléka a mléčných výrobků KOM(2010) 728 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Politický vývoj a regionální význam odvětví mléka

1. upozorňuje na to, že v odvětví mléka probíhá jeden z nejintenzivnějších procesů liberalizace v EU; pokles úrovně vnitřní podpory, oddělení přímých plateb a prémie pro mléčné výrobky, postupné rušení vnější ochrany a plánované ukončení režimu mléčných kvót v roce 2015 – to vše je pro producenty mléka a mlékárny velkou výzvou;

2. předpokládá, že liberalizace trhu s mlékem povede k většímu kolísání cen a tím i ke značné nejistotě producentů mléka při plánování produkce;

3. zdůrazňuje, že je třeba omezit spekulace na světových zemědělských trzích, a upozorňuje na roli, kterou musí v této souvislosti sehrát vnější obchodní politika Evropské unie. Upozorňuje na to, že nová SZP by se měla zakládat na principu potravinové soběstačnosti a že otázka otevření evropského trhu levnějšímu dovozu by měla být spojena s diskusí o návrzích na regulaci evropského trhu;

4. vychází z toho, že otevření trhů a zrušení omezení objemu produkce umožní lépe vnímat signály trhu a využívat potenciální existující poptávku;

5. připomíná, že produkce mléka má v Evropské unii velký význam. V mnohých členských státech a regionech je produkce mléka důležitým pilířem regionálního hospodářství a tvorby přidané hodnoty v zemědělství. Produkce mléka přitom plní významnou ekologickou úlohu, dlouhodobě ovlivňuje kulturní krajinu a je důležitým zaměstnavatelem ve venkovských oblastech;

6. zdůrazňuje, že liberalizace trhu s mlékem nesmí narušit zajišťování potravin na vnitřním trhu ani způsobit bezdůvodné změny v dosavadních spotřebitelských preferencích. Stejně tak

nesmí vést k novým narušením trhu v oblasti produkce a spotřeby v jednotlivých členských státech a mezi nimi, mezi severem a jihem, východem a západem či vůči třetím zemím;

7. domnívá se, že proces reformy musí zohlednit regionální a strukturální rozdíly v chovu mléčného skotu a v mlékárenském průmyslu. V řadě regionů se mléko vyrábí převážně v malých a středně velkých rodinných podnicích, zatímco v jiných jsou pro oblast produkce mléka typické velké zemědělské podniky. Reformy v odvětví mléka proto tyto struktury nesmí ohrozit, zejména ne ty, které přispívají k udržitelnému růstu;

8. zastává názor, že je rovněž nutné přihlédnout k různorodosti struktur v mlékárenském průmyslu, které mají díky širokému spektru regionálních specialit, jež sahá až po inovační výrobky určené pro trh, značný význam pro zásobování vysoce kvalitními, bezpečnými a zdravými mléčnými výrobky v Evropské unii;

9. předpokládá, že s ukončením režimu mléčných kvót dojde k intenzivnějšímu přesouvání produkce mléka do příznivějších oblastí, což přinese příslušným regionům velké problémy;

10. upozorňuje na to, že s produkcí a zejména zpracováním mléka jsou spojeny vysoké investiční náklady a procesy náročné na lidskou práci, a proto se vyznačují dlouhými cykly a vyžadují spolehlivé plánování;

11. dává ke zvážení skutečnost, že si producenti mléka více všímají signálů trhu a podle nich zaměřují produkci ve svých podnicích. Je však nutné vyvíjet i nadále velké úsilí, aby tyto podniky dokázaly přetrvat na liberalizovaném trhu s mlékem;

12. vzhledem k přínosu mléka z hlediska výživy vyzývá EU a orgány členských států k aktivní propagaci evropského programu *Mléko do škol* s cílem podpořit zdravé stravovací návyky dětí;

Výzvy na liberalizovaném trhu s mlékem

13. předpokládá, že soubor reforem zracionalizuje trh s mlékem a mléčnými výrobky a vytvoří transparentní prostředí řídicí se pravidly, jež budou obecně přijímána jeho subjekty, které budou mít rovné podmínky;

14. domnívá se, že stále větší kolísání cen je jedním z největších problémů pro produkci mléka v regionech. Kvůli nepřetržitosti výroby vyznačující se dlouhými výrobními cykly má pro producenty mléka zásadní význam zajištění likvidity a překonání krizí na trhu;

15. z tohoto důvodu považuje opatření a možnosti omezení rizika týkajícího se výnosů za důležitou součást procesu reformy v odvětví mléka. Podnikové, regionální a unijní mechanismy řízení rizik musí umožnit, aby měli producenti mléka zaručenou dostatečnou míru spolehlivosti plánování. Zde mohou hrát mechanismy zaručení cen pro zpracovatelské odvětví stejnou roli jako možnost vyrovnání rizik v rámci odvětví či sdružení producentů;

16. upozorňuje na to, že inovace a výzkum jsou klíčovými faktory pro úspěšný a udržitelný rozvoj tohoto odvětví, ale v tomto ohledu zdůrazňuje i nutnost poskytovat spotřebitelům spolehlivé informace;

17. je přesvědčen o tom, že otevření trhů a zrušení omezení objemu produkce může umožnit vývoz jak výrobků přizpůsobených potřebám trhů ve třetích zemích, tak regionálních specialit a vysoce kvalitních výrobků;

18. předpokládá, že se tento potenciál dá využít jen s velkým nasazením a že je v této souvislosti i při budování regionálních hodnotových řetězců nutné více podporovat především malé a střední podniky v odvětví mléka, které jsou pro regionální produkci mléka v EU typické;

19. zdůrazňuje, že liberalizace trhu s mlékem a podpora vývozu by mohly způsobit nekontrolovaný vývoj a změny v dosavadní tržní rovnováze. Proto vyzývá Evropskou komisi, aby prozkoumala, jaké dopady z otevření trhů a z liberalizace trhu s mlékem vyplývají pro výrobní a dodavatelské řetězce a jaké potenciální důsledky z hlediska změn v domácí spotřebě s tím souvisejí;

Vývoj trhu

20. bere na vědomí zprávu Komise o trhu s mlékem poukávající na to, že vývoj světového trhu silně ovlivňuje evropské odvětví mléka, a na to, jak důležitá byla současná tržní opatření

(intervence, soukromé skladování a vývozní náhrady) pro stabilizaci cen mléka na nízké úrovni v roce 2009;

21. je si vědom toho, že příčinou neobvykle vysokých cen mléka v roce 2007 byla především nízká nabídka po celém světě a vysoká poptávka;

22. upozorňuje na to, že o krizi na trhu s mlékem v roce 2009, při níž poklesly ceny v Evropě na historicky nejnižší úroveň, se přičinila nízká vývozní poptávka vyvolaná mimo jiné celosvětovou hospodářskou krizí a nadměrná nabídka mléka. Zároveň by uvítal, kdyby Evropská komise prozkoumala faktory ovlivňující maloobchodní cenu mléka;

23. zdůrazňuje, že krize na trhu s mlékem měla v regionech různě silný dopad, současně však v celé Evropě ohrozila existenci zejména těch producentů mléka, kteří investovali do svých podniků;

24. sdílí názor Komise, že dodávky mléka v EU dále porostou, přičemž ve zpracovatelském odvětví se bude vyrábět více sýrů a čerstvých mléčných výrobků, jež budou nacházet odbyt v Evropské unii a budou také vyváženy;

25. je si vědom toho, že v některých členských státech již národní mléčné kvóty nemají závazný účinek – při poměrně dobrých tržbách za mléko – a že tyto regiony lépe reagují na kladné signály trhu;

26. sdílí názor Komise, že světové produktové trhy mají velký vliv na ceny a vývoj trhu v EU a že právě v těch produktových segmentech, jež se zaměřují na vývoz, je pro stabilitu trhu důležitá schopnost trhů EU absorbovat uvolněné intervenční zásoby. Očekává však zároveň návrhy Komise týkající se nových opatření, která budou přínosem pro všechny regiony Unie;

27. připomíná, že během krize na trhu s mlékem bylo do intervenčních zásob zařazeno jen 4,5 % produkce másla a 27,4 % produkce odstředěného mléka a že se díky vývozním subvencím mimo jiné prodalo zhruba 262 milionů kg sýra, asi 559 milionů kg sušeného plnotučného mléka a téměř 133 milionů kg másla;

Posílení postavení producentů mléka na trhu a otázky hospodářské soutěže

28. vítá doporučení skupiny odborníků na vysoké úrovni pro odvětví mléka, pokud jde o prozkoumání střednědobých a dlouhodobých výzev v tomto odvětví a rozsáhlý přehled uspořádání a struktury hodnotového řetězce v zemích EU;

29. potvrzuje výsledky skupiny odborníků na vysoké úrovni pro odvětví mléka ohledně různorodosti a regionálních zvláštností organizace producentů mléka a struktur v odvětví zpracování mléka;
30. poukazuje na to, že více než polovinu evropské produkce mléka nabízejí producenti zpracovatelským družstvům k zajištění odbytu na trhu;
31. konstatuje, že v řadě regionů EU se regionální produkce mléka opírá o soukromé podniky a mlékárenská družstva, které odkrývají budoucí trhy a vyvíjejí úspěšné, na trh zaměřené a inovační výrobky;
32. podporuje názor skupiny odborníků na vysoké úrovni pro odvětví mléka, že během pokračující liberalizace trhu musí být přezkoumáno a posíleno konkurenční postavení producentů mléka;
33. zde připomíná, že existují velké regionální rozdíly v organizaci producentů mléka. Zatímco v některých regionech na trhu převažují velké podniky, v jiných regionech se vzájemně doplňují střední soukromé podniky a mlékárenská družstva. V některých regionech je ovšem ještě třeba zlepšit struktury na straně dodavatelů;
34. návrh Komise podporovat používání smluv na dodávku mléka považuje za reálnou možnost, jak producentům mléka poskytnout větší spolehlivost plánování a jasnost ohledně dodávek mléka;
35. upozorňuje na to, že povinnost uzavírat smlouvy na dodávky mléka nesmí vést k narušení vnitřního trhu nebo k narušení trhu v přeshraničním obchodování s mlékem;
36. vyzývá proto Komisi k tomu, aby pečlivě dbala na to, aby byly smlouvy vyjednávány zcela svobodně v souladu s pravidly hospodářské soutěže EU;
37. zdůrazňuje výhody, jež producentům i zpracovatelům skýtají uznané organizace producentů mléka, a to právě při společném zajišťování odbytu mléka a při vyjednávání smluv na dodávky mléka;
38. je si vědom nerovnováhy v hodnotovém řetězci zejména tam, kde producenti mléka nemají možnost sdružovat se za účelem zajištění odbytu mléka na trhu;
39. vyzdvihuje nezbytnost posílení strany dodavatelů v hodnotovém řetězci především na takovém trhu s mlékem, na němž jsou ceny vytvářeny bez státních regulačních opatření;
40. podporuje iniciativu Komise, jejímž cílem je zavést určitá jednotná pravidla pro organizace producentů mléka v EU, aby se producenti mléka mohli sdružovat ve všech regionech, a to i přeshraničně;
41. upozorňuje na to, že některé členské státy a regiony mají dlouholeté zkušenosti se sdružováním producentů mléka, kteří kolektivně zajišťují odbyt mléka na trhu;
42. vítá organizaci producentů v odvětví mléka na evropské úrovni, nicméně připomíná, že tato organizace musí zohledňovat regionální specifika;
43. proto považuje za adekvátní, aby byla členskými státy i nadále ponechána možnost uznávat organizace producentů a jejich sdružení v odvětví mléka podle vnitrostátních právních předpisů a v souladu s určitými ustanoveními práva EU;
44. uznává, že pro nadnárodní organizace producentů a jejich sdružení jsou potřebná jednotná pravidla na úrovni EU;
45. dále je pro to, aby byla nová pravidla pro vyjednávání smluv organizacemi producentů a jejich sdruženími zaváděna v souladu s harmonizovaným systémem;
46. považuje za nezbytné, aby pravidla pro sdružení organizací producentů nebyla přijímána prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci, protože se týkají důležitých oblastí společné organizace trhu;
47. v každém případě Komisi vyzývá k tomu, aby nebyla ohrožena existence stávajících organizací producentů mléka a aby pečlivě prozkoumala, jaká pravidla a podmínky uznávání organizací producentů mléka jsou vhodná pro dosažení zamýšlených cílů, aby tyto organizace mohly úspěšně zajišťovat odbyt mléka na trhu s přihlédnutím ke zvláštěm tohoto odvětví a ke strukturálním rozdílům mezi jednotlivými regiony;
48. případně považuje za nezbytné přijmout přechodná pravidla pro uznané organizace producentů mléka;
49. pokládá za vhodné neuplatňovat limity pro společné zajišťování odbytu mléka u vertikálně integrovaných organizací producentů mléka, které mléko zpracovávají;
50. požaduje, aby bylo možné přezkoumat limity pro společné zajišťování odbytu mléka s cílem zajistit, že na trhu s mlékem nedojde k omezení hospodářské soutěže či k jejímu zabránění;

51. v tomto ohledu výslovně vítá možnost snížit národní limit na přiměřenou úroveň tak, aby byla zaručena hospodářská soutěž v odvětví mléka na celostátní a regionální úrovni. Ochrana stávajících malých a středně velkých mlékáren před omezováním hospodářské soutěže má velký význam pro jejich existenci a tím i pro zajištění úspěšnosti regionální produkce mléka;

52. vítá návrh Komise povolit mezioborové organizace v odvětví mléka a mléčných výrobků, což má dodat důležité podněty v oblasti výzkumu a vývoje, podpory ekologické výroby a podpory odbytu;

53. usiluje o zdravou hospodářskou soutěž, která všem účastníkům trhu zabezpečuje přiměřený podíl na tvorbě přidané hodnoty;

54. vyzývá Komisi k tomu, aby naplánovala pravidelný přezkum pravidel pro organizace producentů a mezioborové organizace a poskytla tak všem, kdo jsou zapojeni do hodnotového řetězce v odvětví mléka, spolehlivý základ pro společné zajišťování odbytu a dlouhodobé zaměření trhu;

55. uznává, že Komise potřebuje kvalitní a aktuální informace o trhu, vyjadřuje však své obavy, pokud jde o využití a účelnost těchto informací, poněvadž by mohly ovlivnit nestabilní trh, který je také náchylný ke spekulacím;

Tržní opatření

56. konstatuje, že pro perspektivní produkci mléka v EU je nezbytná spolehlivá a reakceschopná záchranná síť, která dokáže rychle a účinně reagovat na mimořádné změny trhu a cen;

57. proto požaduje, aby již nebyla omezována období intervenčního nákupu, aby se tak dalo rychle a účinně reagovat na krize;

58. pro případ krize požaduje znovuzavedení podpory soukromého skladování sýra v EU, aby byla k dispozici vhodná záchranná síť i pro rostoucí zaměření výroby na sýry;

59. zdůrazňuje velký význam opatření ke stabilizaci trhu s mlékem a vyzývá Komisi k zachování vývozních subvencí – za přísně definovaných podmínek – jako možnosti pro případ krize;

60. pochybuje o účinnosti 1 % až 2 % omezení produkce mléka v EU za náhradu;

61. má obavy, pokud jde o formu a proveditelnost dobrovolného omezení produkce za náhradu, jelikož takové opatření podporuje spekulace a skýtá značné možnosti zneužití. Kromě toho by toto opatření producentům znemožňovalo přizpůsobovat produkci z vlastního podnětu situaci na trhu.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Bod (6) odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Existuje problém přenosu cen v řetězci, zejména u výstupních cen zemědělské produkce. V průběhu roku 2009 dodávka mléka naopak nereagovala na nižší poptávku. Naopak v některých členských státech s velkým objemem produkce došlo ve skutečnosti k situaci, kdy zemědělci v reakci na nižší ceny produkovali více mléka než v předchozím roce. Přidaná hodnota v řetězci se začala výrazněji soustředit v navazujících odvětvích, zejména u mlékáren.	Existuje problém přenosu cen v řetězci, zejména u výstupních cen zemědělské produkce. V průběhu roku 2009 dodávka mléka naopak zčásti jen slabě nereagovala na nižší poptávku. Naopak v některých členských státech s velkým objemem produkce došlo ve skutečnosti k situaci, kdy zemědělci v reakci na nižší ceny produkovali více mléka než v předchozím roce. Přidaná hodnota v řetězci se začala výrazněji soustředit v navazujících odvětvích, zejména u mlékáren.

Odůvodnění

Reakce producentů mléka na krizi na trhu s mlékem byly v jednotlivých členských státech rozdílné. Celkem bylo podle zprávy Komise v roce 2009 konstatováno snížení dodávek mléka o 0,6 % ve srovnání s rokem 2008.

Co se týče podílu na tvorbě přidané hodnoty, ve výhodnější pozici je zpravidla odběratel (obchodník) oproti dodavateli (producent a zpracovatel).

Pozměňovací návrh 2

Článek 122

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
V prvním pododstavci článku 122 v písm. a) se za bod iii) vkládá nový bod, který zní: „iiiia) mléka a mléčných výrobků.“	V prvním pododstavci článku 122 v písm. a) se za bod iii) vkládá nový odstavec 5 bod, který zní: „iiiia) mléka a mléčných výrobků.“ <u>„Členské státy uznávají organizace producentů v odvětví mléka a mléčných výrobků za stejných podmínek jako v odst. 1 písm. b) a c).</u> <u>Členské státy stanoví všechny ostatní podmínky uznávání.</u> <u>Komise případně přijme prováděcí pravidla pro nadnárodní organizace producentů v tomto odvětví, včetně správní pomoci, kterou poskytují příslušné orgány v případě přeshraniční spolupráce.“</u>

Odůvodnění

Začlenění odvětví mléka a mléčných výrobků do čl. 122 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 1234/2007 by podle čl. 124 odst. 1 nařízení mělo za následek konečnou plnou úpravu, která by vyřadila stávající a fungující regulační systémy na vnitrostátní úrovni. Aby bylo i nadále možné uznávat organizace producentů podle vnitrostátních právních předpisů a v souladu s právem EU, nemělo by být odvětví mléka a mléčných výrobků upraveno v čl. 122 odst. 1 písm. a) nařízení, jak je plánováno, ale např. v novém čl. 122 odst. 5 nařízení. Zohlední se tak rozdíly mezi jednotlivými členskými státy a bude dodržena zásada subsidiarity.

Pro nadnárodní organizace producentů jsou popřípadě potřebná určitá jednotná pravidla na úrovni EU. Vzhledem k tomu má Komise pravomoc přijmout pro toto odvětví jednotná prováděcí pravidla.

Stanovení všech ostatních podmínek uznávání je naproti tomu záležitostí členských států. Zohlední se tak opět rozdíly mezi jednotlivými členskými státy a bude dodržena zásada subsidiarity. Úprava případných dalších podmínek uznávání tak spadá výhradně do působnosti členských států.

Pozměňovací návrh 3

Čl. 126a odst. 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
V části II hlavě II kapitole II se vkládá nový oddíl IIa, který zní: „(...) Článek 126a Smluvní jednání v odvětví mléka a mléčných výrobků (...) 3. Pro účely tohoto článku se každým odkazem na organizaci producentů rozumí rovněž odkaz na sdružení organizací producentů. V zájmu zajištění vhodného způsobu monitorování těchto sdružení může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijmout pravidla pro podmínky uznávání těchto sdružení.“	V části II hlavě II kapitole II se vkládá nový oddíl IIa, který zní: „(...) Článek 126a Smluvní jednání v odvětví mléka a mléčných výrobků (...) 3. Pro účely tohoto článku se každým odkazem na organizaci producentů rozumí rovněž odkaz na sdružení organizací producentů. V zájmu zajištění vhodného způsobu monitorování těchto organizací producentů <u>a jejich sdružení</u> ohledně smluvních jednání upravených v odstavcích 1 a 2 může Komise <u>přijmout pravidla</u> prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci <u>přijmout pravidla pro podmínky uznávání těchto sdružení.</u> “

Odůvodnění

Článek 126a návrhu stanoví pravidla pro smluvní jednání v odvětví mléka a mléčných výrobků. Zmocnění Komise k tomu, aby prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijímala i pravidla pro podmínky uznávání těchto sdružení, neodpovídá logice článku 126a návrhu a proto je nutné tuto pasáž vyškrtnout.

Vhodná jsou naopak ustanovení o vhodném způsobu monitorování jak organizací producentů, tak jejich sdružení ohledně smluvních jednání upravených v odstavcích 1 a 2.

Proto musí být Komisi v čl. 126a odst. 3 druhé větě návrhu udělena pravomoc přijímat v této oblasti akty pro organizace producentů a jejich sdružení.

Pozměňovací návrh 4

Článek 126b (NOVÝ)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<p>Za článek 126a se vkládá nový článek 126b, který zní takto:</p> <p><u>„Sdružení organizací producentů</u></p> <p><u>Sdružení organizací producentů v odvětví mléka a mléčných výrobků se zakládá z podnětu uznaných organizací producentů a může provádět jakoukoli z činností organizace producentů. Takovéto sdružení může být uznáno na žádost příslušného členského státu, pokud se tento členský stát domnívá, že je sdružení schopno tyto činnosti účinně vykonávat.</u></p> <p><u>Komise případně přijme prováděcí pravidla pro nadnárodní sdružení organizací producentů v tomto odvětví, včetně správní pomoci, kterou poskytují příslušné orgány v případě přeshraniční spolupráce.</u></p> <p><u>Členské státy stanoví všechny ostatní podmínky uznávání.“</u></p>

Odůvodnění

Pravidla pro uznávání sdružení organizací producentů jsou důležitým aspektem a nemají být stanovena prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci – jak je stanoveno v čl. 126a odst. 3 druhé větě návrhu –, ale v samotném nařízení.

Pro nadnárodní sdružení organizací producentů jsou popřípadě potřebná určitá jednotná pravidla na úrovni EU. Vzhledem k tomu má Komise pravomoc přijmout pro toto odvětví jednotná prováděcí pravidla.

Stanovení všech ostatních podmínek uznávání je naproti tomu záležitostí členských států. Zohlední se tak opět rozdíly mezi jednotlivými členskými státy a bude dodržena zásada subsidiarity. Úprava případných dalších podmínek uznávání tak spadá výhradně do působnosti členských států.

Pozměňovací návrh 5

Článek 204

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
V článku 204 se doplňuje nový odstavec, který zní: „6. Pokud jde o odvětví mléka a mléčných výrobků, bod iii) prvního pododstavce čl. 122, čl. 123 odst. 4) a články 126a, 177a, 185e a 185f platí do 30. června 2020.“	V článku 204 se doplňuje nový odstavec, který zní: „6. Pokud jde o odvětví mléka a mléčných výrobků, bod iii) prvního pododstavce čl. 122 <u>odst. 5</u> , čl. 123 odst. 4) a články 126a, <u>126b</u> , 177a, 185e a 185f platí do 30. června 2020.“

Odůvodnění

Viz pozměňovací návrhy 2 a 4.

Pozměňovací návrh 6

Čl. 185f odst. 2 písm. c)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
iii) dobu trvání smlouvy, která může být na dobu neurčitou s doložkou o ukončení smlouvy.	iii) dobu trvání smlouvy, která může být na dobu <u>určitou nebo</u> neurčitou s doložkou o ukončení a opětovném sjednání smlouvy.

Odůvodnění

Základní ustanovení smlouvy by měla stanovit co největší flexibilitu, z čehož by měli stejný prospěch producenti i zpracovatelské podniky.

V Bruselu dne 12. května 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

